

Laodicean Times

லாவோதிகீகையன் டைம்ஸ்

1916 - 1879 றீ - பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்

தொகுப்பு 5 தொகுதி 2 ஏப்ரல் - ஜூன் 2016

R 5966(R4083)

சுயகட்டுப்பாடே மனவலிமை
THE POWER OF THE WILL - SELFCONTROL

ஆதார வசனங்கள் : ரோமர் 14:12-33

திறவுகோல் வசனம் : “இப்படியிருக்க, நாம் இனிமேல் ஒருவரையொருவர் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்காதிருப்போமாக, ஒருவனும் தன் சகோதரனுக்கு முன்பாகத் தடுக்கலையும், இடறலையும் போடலாகாதென்றே தீர்மானித்துக்கொள்ளுங்கள்” – ரோமர் 14:13.

தெய்வபக்தி உடையவர்கள் என்று தங்களை சொல்லிக்கொள்பவர்கள், எல்லா விஷயத்திலும் தன்னடக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், தன்னடக்கமின்மையால் வரும் தீமைகளையும் கருத்தாய் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டுமென எல்லாக் கிறிஸ்தவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறோம். எதற்காக இப்படிப்பட்ட பாடங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் உடையதாக காணப்படுகிறதென்றால், துரிதமாய்ச் செயல்படுத்தல், மற்றவரை இடித்துத்தள்ளி முன்செல்லுதல், அவசர கதியில் இயங்குதல் போன்ற செயல்பாடுகளை ஜனங்களது விஷயத்தில் நாம் காணும்போது, நரம்பியக்கத்தின் சக்தி அதிகமாய் வெளிப்பட்டு, மனச்சீர்குலைவுகளும் பைத்தியத்துக்கடுத்த கூறுகளும் விசாலமாகும். ஆகவே தன்னடக்கத்தைக் குறித்த பாடங்கள் மிக முக்கியமானவைகளாகத் தோன்றுகின்றன. இருதயத்தின் தயாளகுணமும், தெளிந்த நிதானிப்பும் எவ்வகையிலும் தன்னடக்கமின்மையை உற்சாகப்படுத்தாது, அல்லது அதனை ஆதரித்து வாதாடாது. ஏனெனில் கடுமையான குற்றம், கீழ்த்தரமான செயல்கள், ஒழுக்கக்கேடு போன்றவற்றின் கனிகளது ஊற்றாக தன்னடக்கமின்மை இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்திருக்கும். பெரும்பாலான தென்மாகாணங்களில்(அமெரிக்கா) உள்ளூர் மாகாண சுதந்திரமும், அதே நேரத்தில் தேசிய முழுவதுமான கட்டுப்பாடுகளும் பரவியிருக்கின்றன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடுகிறோம். கட்டுப்பாடுகள், சுயாதீனத்தின் முழு நிறைவான, உச்சகட்ட கொள்கையாக இருப்பதில்லை என்பதினால் அல்ல, மாறாக, அப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளின் அவசியம் இருப்பதைக்கண்டும், சுயாதீனத்தை நேசிப்போர் தங்கள் உடன்குடிமக்களது நலன்

நிமித்தமாக, கட்டுப்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ள மனதாய் இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்களுக்கு முழு சுயாதீனம் கொடுக்கப்படுமானால் அது காயத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது. கர்த்தருடைய நாட்களிலும், அப்போஸ்தலர்கள் வாழ்ந்த நாட்களிலும் தப்புவெப்பநிலை வேறுபாடுகளினாலோ அல்லது பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளினாலோ மற்றும் சமுதாய மாற்றங்களினாலோ குறைவாகக் காணப்பட்ட மதுபானவெறியின் மனப்பாங்கு, நாம் வாழும் நாட்களில் அதிகரித்துள்ளது. இக்காரணத்தின் நிமித்தமாகவே வேதாகமம் இதைக்குறித்து மிக அரிதாய் கூறியிருக்கிறது. ஆனால் நம் நாட்களிலோ இதுவே பிரதானமான தீமைகளுள் ஒன்றாகியிருக்கிறது.

நாம் முடிவுகளையும் அனுமானங்களையும் முறையாக எடுத்தாலும், பரிசுத்த ஆவியின் ஏவுதலால் எழுதின எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிட்டிராதவைகள்மேல், தன்னடக்கம் பற்றி கூறும் தெய்வீக வசனங்களைப் படித்து கேள்விகளை எழுப்பும் ஆர்வத்தை நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது. முதலாவதாக, நமக்கென்று ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டுள்ள பாடத்தை நாம் எவ்வாறு கண்டடைகிறோமோ அவ்வாறே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எழுதப்பட்ட அந்தக்காலத்தில் பிரபலமாயிருந்த கேள்விகளான- சுயாதீனம், நியாயப்பிரமாணம், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் மனசாட்சியைக் குறித்தவற்றில், அப்போஸ்தலரது கலந்துரையாடல்கள் ஒருபகுதியே உள்ளது. யூதர்கள் தங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை துல்லியமாகக் கடைப்பிடிக்க பழக்கப்படுத்திக்கொண்டனர், அதை

இம்மாத வெளியீட்டில்		பக்கம்
.... சுய கட்டுப்பாடே மனவலிமை	1
.... கிறிஸ்துவின் நிருபம்	6
.... மீட்கும் பொருள் பாவநிவாரணபலி அல்ல	9
.... புத்தமதிக்கு சிரமத்தோடு கீழ்ப்படிதல்	14

எக்ஸ்சுலூசிவ் ரைட்ஸ் டீவலப்மென்ட்ஸ் லிமிடெட்
 1043 மெட்ரோபாலி டிவீஷன், லாஸ்டாங், கலிபோர்னியா, 90015
 தொலைபேசி: 310-440-0600
 ஃபாக்ஸ்: 310-440-0601
 இமெயில்: info@laodicean.com
 இணையத்தளம்: www.laodicean.com
 ஷாப்பிங்: www.laodicean.com/shop
 ஷாப்பிங்: www.laodicean.com/shop

முறையாகவும் செய்தனர். ஏனெனில் நியாயப்பிரமாணத்தை கடைப்பிடிப்பதன்மூலம் நித்தியஜீவனை அடையும் நம்பிக்கையை பெற்றிருந்தனர். ஆனால் இனிமேலும் அதற்கு கீழ்ப்பட்டவர்களல்லர், மாறாக கிருபைக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களாகி, கிறிஸ்துவின் பலியின் புண்ணியங்கள் மூலமாக அவர்களது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு, நித்தியஜீவனை பெறவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையைப் பற்றி கற்று கீழ்ப்படிவதற்கு இது ஒரு விநோதமான பாடமாக அவர்களுக்கு காணப்பட்டது. உதாரணமாக, ரோமாபுரியிலுள்ள யூதர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை கடைப்பிடிக்க முயற்சிப்பதன்மூலம் நீண்டகாலமாக சோதனைகளையும் கஷ்டங்களையும் அனுபவித்திருந்தனர். யூதர்களுடைய ஓய்வநாளையும், விக் கிரகங்களுக்கு படைக்கப்பட்டதையும் அல்லது கழுத்துநெறிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்ட இறைச்சியை புசிப்பதையும் தவிர்க்கவேண்டும். இவர்கள் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டபொழுது, நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் அவர்கள் தேவனைப் பிரியப்படுத்தத்தேடினது முடிவுக்கு வந்தது என்பதையும், அவர்கள் தொழுதுகொள்வதிலும் ஊழியத்திலும், சுயகட்டுப்பாட்டிலும் புதிய கொள்கையின்படியான வழிகாட்டுதலை தேடவேண்டியிருந்ததால் பெரும் கடினம் நேரிட்டது. மற்றவர்களைக்காட்டிலும் சிலரால் இந்த சூழ்நிலையை இயல்பாகவே மிகவிரைவில் கிரகித்துக் கொள்ளமுடிந்தது. சிலர் யூத சடங்காச்சாரத்தின் முந்தைய அடிமைத்தனம் அனைத்தையும் உணர்ந்து கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டனர். மற்றவர்களோ, விசுவாசிக்கிற எவருக்கும் கிறிஸ்து நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு முடிவாக இருக்கிறார் என்றும், கிறிஸ்து ஸ்தாபித்த பிரமாணமானது, பத்து கட்டளைகள் மற்றும் யூத சடங்குகளின் ஆவியைப் பெற்றிருந்தது, மாறாக எழுத்தின் படியல்ல. ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள் ஜீவிப்பவருக்கு அன்பின் பிரமாணத்தைத் தவிர வேறு பிரமாணம் இல்லை என விரிவாக புரிந்துகொண்டனர். தேவனை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நேசி, சகோதரரையும் அயலாரையும் நேசி என்ற பிரமாணம் வாசிக்கும்போது மிக சுருக்கமாக காணப்பட்டபோதிலும், வெளித்தோற்றத்தில் பார்க்கும்போது தேவவீட்டின் ஊழியக்காரர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாண கட்டளைகளைக்காட்டிலும் இது வேறுபட்டதாயுள்ளது.

“புதிய கட்டளை” அல்லது புதிய அன்பின் பிரமாணம், சீனாய் மலையில் கற்பலகைகளால் எழுதப்பட்ட கட்டளைகளைக் காட்டிலும் தனிமனிதன் சுதந்திரமாய் சிந்திக்கும் உரிமையையும், நியாயந்தீர்த்தலையும் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கிறது. இரண்டாவதாக கொடுக்கப்பட்ட அன்பின் கட்டளையில், ஒருவர் தன் சுயாதீனத்தின்படி செய்யும் உரிமை இல்லை. ஆனால் முன்புகொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தில், தீர்மானம் எடுக்கும்பொறுப்பு தனிப்பட்ட நபரிடமும், அவரது சொந்த மனசாட்சியையுமே பெருமளவில் சார்ந்திருந்தது. இதனால்

சிலர், தங்கள் புத்தியறிவைக்கொண்டு விசாலமாக சிந்தித்து, தங்களுக்குள் சொல்லிக்கொண்டதாவது; “யூதர்களுடைய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை முடிவுக்குவந்திருக்கிறது; அது அன்பின் பிரமாணத்தோடும் மற்றும் தெளிந்தபுத்தியும் பலமுள்ள ஆவியோடும் மோதுவதாக, அதன் கட்டுப்பாடுகள் இனியும் செயல்படுத்த மாட்டாது. ஆகவே சிலவகையான உணவு எனக்கு நலமாக இருப்பதை நான் கண்டால், அப்படிப்பட்ட தடைசெய்யப்பட்ட உணவுகளை உண்ண இனியும் தடைவிதிக்கமுடியாது. மேலும், விசாலமாக சிந்திக்கும்போது சிந்தை வளர்ச்சியடைவதனால், விக் கிரகங்கள் கடவுள்களல்ல என்ற தீர்மானத்துக்கு வருகிறோம். இதன் காரணமாக ஜனங்கள் விக் கிரகங்களுக்கு இறைச்சியைப் படைக்கும் வழக்கத்தினால், அதை விற்பதற்கு முன்னரே விக் கிரகங்களுக்கு படைத்திருந்தாலும், இறைச்சிக்கு எந்த தீங்கையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. இதனால், இதை தேவனுக்கு நன்றிகளை ஏற்றெடுத்து, அவரால் ஏற்கப்படும்படி, தேவனுக்கு அவபக்தி ஏற்படாதவண்ணம் புசிக்கலாம்.

பலவீனமான சகோதரர்களை கவனத்தில் கொள்ளுதல் :-

விக் கிரகங்களுக்கு படைத்தவைகளை புசிப்பதைக்குறித்து பவுல் முன்னரே கொண்டிருந்த தீர்மானத்தில் எவ்வித ஐயப்பாடும் அப்போஸ்தலருக்கு எழாததால், இக்கேள்விக்கான காரணங்களை பகுத்தறியத்தோன்றவில்லை. விக் கிரகம் என்பது மனிதனது கைவேலையே தவிர வேறொன்றுமில்லை என்றும், ஆகவே இறைச்சியை பலியாக முன்னரே படைப்பது என்பது பொருட்படுத்த தக்கதல்ல என்றும், அவ்வாறு செய்வது இறைச்சியை தீட்டுப்படுத்தாது என்றும், வெளிச்சம் பெற்றிருந்த சிலரோடுசேர்ந்து பவுல் அப்போஸ்தலன் இருதயப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொண்டார். ஆகவே அப்போஸ்தலருக்கு அப்படிப்பட்ட இறைச்சி கொடுக்கப்படாதபோதிலும், அவ்வாறு கிடைக்கும்பட்சத்தில், அவருக்கு நலமானதாக இருப்பின் அதை உண்ணத் தயாராயிருந்தார். அவர் புத்திசாலிகளது ஸ்தானத்துக்கு ஆதரவளிப்பதைக்காட்டிலும் குறைவான அறிவை பெற்றுள்ளோரிடத்தில் பரிவிரக்கம் காண்பித்தார். ஏனெனில் இப்பாடத்தைக் கற்று, அநேகரிடத்தில் சபாவமாகிவிட்ட தப்பெண்ணத்தை கீழ்ப்படுத்துவதற்கும், தங்களது மனசாட்சிகளை முறையாகவும், நிச்சயத்தோடும் இயக்குவதற்கு, குறிப்பிட்ட கால அவகாசம் தேவை. மற்றுமொரு வார்த்தையில் கூறுவோமாகில், யூதர்கள் அனைவருக்கும் இவ்விஷயத்தில் போதனை

தேவைப்படுகிறது. சிலர் இந்த அறிவை மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மிகவிரைவில் அடையலாம், ஆனால் முந்தி கற்றவர்கள், பிந்தி கற்றுக்கொண்டவர்களிடத்தில் பரிவிரக்கம் காண்பித்து, அவர்கள் அந்நிலையை அடையும்வரை பொறுமை காக்கவேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்தின் முன்பாக :

“ஒவ்வொருவனும் தன்னைக்குறித்து தேவனிடத்தில் கணக்கு ஒப்புவிக்கக்கூடவன்” என்ற பிரகடனத்துடன் நமது பாடத்தின் இந்த விவாதம் துவங்குகிறது. பலவீனமான சகோதரர்கள் மற்றவர்கள்மேல் கடும்கண்டனம் கூறவோ நியாயந்தீர்க்கவோ கூடாது. அதேபோல் பலமான சகோதரர், பலவீனமான சகோதரரை நியாயந்தீர்க்கவோ, கண்டனம்செய்யவோ கூடாது என்பதே அப்போஸ்தலர் வலியுறுத்தும் கருத்தாகும். தேவனே நியாயாதிபதி என்பதை அனைவரும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே ஒவ்வொருவனும் தன் சகோதரனை குறித்து தீர்ப்பிடுவதற்கு பதிலாக, தன்னிடத்திலுள்ள குறைகளைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். தேவனிடத்திலும் மனுஷரிடத்திலும் குற்றமிழைத்த மனசாட்சி தனக்கில்லை என்று தன்னைத்தான் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் செய்யும்போது, தெய்வீக அங்கீகாரம் நிச்சயமாக கிடைப்பதை உணரலாம். அதே கருத்து முந்தின வசனத்திலும்(10ம் வசனம்) அளிக்கப்பட்டுள்ளதை வாசிப்போம்; “நாம் எல்லோரும் கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நிற்போம்”. சபை வகுப்பிலுள்ள ஒவ்வொருவரும், தற்போது சோதனைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். நம் கர்த்தராகிய இயேசு பிதாவின் பிரதிநிதியாய் இருந்து, தனது சரீரத்தின் பல்வேறு அங்கங்களது நிறைகுறைகளை மதிப்பிட்டு, சோதித்து வருகிறார். அவர்களை தன் சரீரத்தினின்று துண்டிக்கும் எண்ணத்தில் அல்ல, அதற்கு மாறாக, அவர்களுக்கு உதவவும், உற்சாகப்படுத்தவும் ஆதரிக்கவும், அறிவுறுத்தவும், இராஜ்யத்துக்கு ஆயத்தமாகவும். நாம் தற்போது கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்துக்கு முன்பாக நிற்பதுபோல், ஆயிரவருட அரசாட்சியின்போது முழு உலக மனுக்குலமும் அவரது நியாயாசனம் முன்பாக நிற்பர், அவர்களை வெள்ளாடுகள் செம்மறியாடுகள் என இரண்டு வகுப்பாக தனித்தனியே பிரிக்கப்படுவர். இந்த சுவிசேஷயுகத்தில் ஜெயங்கொண்டவர்கள், உலகத்தின் நியாயத்தீர்ப்பின்போது, அவர் வாக்களித்தபடி, அவரது ஆயிரமாண்டு சிம்மாசனத்தில் கர்த்தரோடு மணவாட்டிகளாக இருப்பர். “ஜெயங்கொள்கிறவனெவனோ அவனும் என்னுடைய சிம்மாசனத்தில் என்னோடேகூட உட்காரும்படிக்கு அருள்செய்யவேன்”. மேலும் அவர்கூறுவதாவது; “ஜெயங்கொண்டு முடிவுபரியந்தம் என் கிரியைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்கு.. ஜாதிகள்மேல் அதிகாரம் கொடுப்பேன்” மீண்டுமாக கர்த்தர்

கூறுகிறார்; கர்த்தரோடுகூட இணைந்து, “பரிசுத்தவான்கள் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பார்களென்று அறியீர்களா?” – வெளிப்பீ3:21; 2:26; 1கொரிந்6:3.

நாம் தற்போது கிறிஸ்துவின் நியாயாசனம் முன்பு நிற்பதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொருநாளும் நமது விசுவாசம், நேர்மை ஆகியவற்றை எந்தளவு காண்பிக்கிறோம் என்ற கணக்கை ஒப்புவித்து வருகிறோம். ஆனால் கடைசியில், இந்த யுகத்தின் முடிவிற்போது, பிரபுவின் உவமையில் சித்திரமாக உரைத்ததுபோல், கர்த்தரால் தீர்மானம் எடுக்கப்படும். தூரதேசத்திலிருந்து அவன் திரும்பிவருகையில், அந்த பிரபு தன் முழு வல்லமை மற்றும் அதிகாரத்தோடு முதலீடுசெய்து, தன் சபையில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் அவனது ஊழியம் எவ்வாறிருக்கிறதோ அதற்கேற்ப தாலந்துகளையும் சிலாக்கியங்களையும் வாய்ப்புக்களையும் உண்மையாய் உபயோகிப்பதைப்பொறுத்து, “புதிய கட்டளைக்கு” கீழ்ப்படிவதையும், அவனது விசுவாசத்தையும் பொறுத்து, எல்லோருக்கும் வேலையை பகிர்ந்தளித்தான். அதாவது, தான் அவர்களை நேசித்ததுபோல் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கவேண்டும். பின்பு, ஒவ்வொரு மனுஷனுடைய கிரியையும் தற்போது தவறாக புரிந்துகொள்ளப்பட்டபோதிலும், பின்னர் வெளியரங்கமாக்கப்படும். மனுஷரால் மேன்மையாக மதிப்பிடப்பட்டவர், கர்த்தரால் குறைத்து மதிப்பிடப்படுவார், மனுஷரால் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டவர்க்கு இராஜ்யத்தில் மேலான கனம் மேன்மை அருளப்படும். ஆகவே நம் உடன்கோதரர் என்ன எண்ணுவார்கள் என்று நாமே நம்மைக்குறித்து ஒரு மதிப்பீட்டை உண்டாக்காமல், கர்த்தரிடத்திலும் நம்மைக்குறித்த அவரது நிதானிப்புக்கும் விசேஷமதிப்பு அளிப்போமாக. இதனிமித்தமாகவே அப்போஸ்தலர்; நம்மில் ஒவ்வொருவரும் இனிமேலும் ஒருவர் மற்றவரை குற்றவாளிகளென்று நியாயந்தீர்க்காதிருப்போமாக என்று காரணத்தோடு வாதிடுகிறார், இதற்குமாறாக நம்மீதே நமது நிதானிப்பு இருக்கட்டும். நம் போதகர் கொடுத்த புதிய பிரமாணமாகிய அன்பின் பிரமாணத்திற்கு முரணாக, நமது நடக்கை, நமது சகோதரர்க்கெதிராக இராமல் பார்த்துக்கொள்வோமாக. அந்த பிரமாணத்தை விழிப்புடன் கவனித்துப்பார்த்து, அதை நமக்கு பொருத்திப்பார்த்து, நமது நடக்கையின் வழிமுறை ஒரு சகோதரனை இடறலடைய செய்திருக்கிறதா என சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். சகோதரிடத்தில் அப்படிப்பட்ட அன்பை நாம் காண்பிக்கும்போது, நம்மை நாமே நமது சொந்த சுயாதீனங்களை, அவசியமிருப்பின் விட்டுக்கொடுக்கும்படி நம்மை வழிநடத்தும். இம்மாதிரியான செயல்கள் கர்த்தரது பார்வையிலும், பரலோகப்பிதாவின் பார்வையிலும் மிகவும் பிரியமாயிருக்கும். இதனால் மேலான கனமும் ஸ்தானமும் நமக்கு நிச்சயம் கிடைக்கும்.

“கிறிஸ்து யாருக்காக மரித்தார்?”

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டிகளுக்கு, கர்த்தருடைய நிலைப்பாட்டின்படி சட்டப்பூர்வமாக அசுத்தமானது என்றோ அல்லது தடைசெய்யப்பட்ட உணவு என்றோ எதுவுமில்லை என்று, தம் போதனைகளைக் கேட்டோரிடத்தில் அப்போஸ்தலர் பவுல் தன் உறுதியான நிர்ணயத்தை முன்வைக்கிறார். ஆயினும் நம் சுயாதீனத்தின்படி செய்து, அதனால் சிலருக்கு காயம் ஏற்படாதவாறு சகோதர சிநேகம் நம் சொந்த சுயாதீனங்களையும் முன்னுரிமைகளையும் ஓரளவு இழக்கசெய்ய வழிகாட்டுகிறது. ஏனெனில் கிறிஸ்து அவர்களுக்காகவும் மரித்தாரே. கிறிஸ்துவின் அன்பை நாம் பெற்றிருப்போமானால், சரீரத்தின் எந்த ஒரு அங்கத்துக்கும் காயம் அல்லது வடு ஏற்படுத்துகிற அல்லது மனசாட்சி இடறுவதற்கேதுவான எக்காரியத்தையும் செய்ய தயக்கம் காட்டுவோம் என்பது அவரது வாதமாயிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் மரணம் அவர்களது இரட்சிப்புக்காக தயாராயிருந்து, இவ்வாறு கிறிஸ்து அவர்களை நேசித்தாராகில், அவர்களுக்கு உதவுவதில் கூட்டிசைவாக செயல்படவும், அவர்கள் இடறாதபடிக்கும், தடைஏற்படாதபடிக்கும் பார்த்து, இவ்வாறு நாமும் அவர்களை நேசிக்கவேண்டும். கர்த்தருக்காகவும் அவரது நீதிக்காகவும் நிற்கும் நிலைப்பாட்டை எடுத்தபிறகு, நமது வெளிப்புறமான நடக்கையானது நம்மால் கூடுமான அதிகபட்ச எல்லையளவு அதற்கு ஒத்திருக்கவேண்டும். அதாவது, நாம் பிறருக்கு அநீதியாய் தோன்றுபவைகளை செய்யக்கூடாது என்பதே இதன் அர்த்தமாகும். “உங்கள் நன்மை தூஷிக்கப்பட இடங்கொடாதிருங்கள்” – ரோமர்14:16.

மாறாக, நன்மையான காரியங்களில் நாம் ஈடுபடும்போது, தேவபக்திக்குரிய காரியங்களுக்கு மதிப்பளிக்கின்ற எல்லோருடைய அங்கீகாரத்தையும் பெறுவோம். இக்கொள்கையை இன்றையநாளில் பொருத்திப்பார்க்கும்போது, பிறரைக்காட்டிலும் ஓய்வுநாளைக்குறித்த அர்த்தத்தைப்பற்றி தெளிவான அறிவைப் பெற்றுள்ளநாம், உதாரணத்துக்கு கூறுவோமாகில், ஞாயிற்றுக்கிழமையை அனுசரிப்பதில் நம் நடக்கை கர்த்தருக்கும் அவரது வசனத்துக்கும் அவமரியாதை ஏற்படாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஓய்வுநாளின் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்த நம் மேலான கருத்துக்களை விவரிக்க முறையான நேரமும் சந்தர்ப்பமும் நிகழக்கூடும். ஆனால் இடைப்பட்ட நேரத்தில், ஞாயிற்றுக்கிழமையை பயபக்தியோடே அனுசரிப்போமாக. அதை நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிமைத்தனத்தின் கீழிலிருந்து அல்ல, மாறாக, நமக்கு நாமே திட்டமிடுவதைக் காட்டிலும், சிறப்பாக ஆவிக்குரிய காரியங்களில் ஐக்கியமாயிருக்கும் ஒரு மாபெரும் சிலாக்கியமும் வாய்ப்புமாக எண்ணுவோமாக. இதேகொள்கை மற்ற காரியங்களிலும் வெளியரங்கமான

உணர்வுகளுக்கும் பொருந்தும். இவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படும்போது, தேவபக்தி மற்றும் பரிசுத்த காரியங்களில் மற்றவர்களிடத்திலான நமது செல்வாக்கு நிலைநிற்க ஏதுவாகும். கர்த்தரையும் அவரது நீதியையும் நேசிப்பவர்கள் அனைவருக்கும் நற்காரியங்கள் அனைத்தின் பேரிலுமான தேவபக்தி நிச்சயமாக பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கும். அறிவு விருத்தியடையும்போது, தேவபக்தியும் அதிகரிக்கச்செய்யும், இருதயத்தில் மட்டுமல்ல, வெளிப்படையாகவும் நிரூபணமாகும்.

தேவனுடைய இராஜ்யம் புசிப்பும் குடிப்புமல்ல, அது நீதியும் சமாதானமும் பரிசுத்த ஆவியினாலுண்டாகும் சந்தோஷமுமாயிருக்கிறது :-

அப்போஸ்தலர் பவுலால் உரைக்கப்பட்ட இவ்வார்த்தையை சிலர் தவறாக புரிந்துகொண்டு, அதற்கு விளக்கமளிப்பது வேதனையளிப்பதாக உள்ளது. அந்த சிலரது கூற்றுப்படி, வரவிருக்கின்ற தேவராஜ்யம் இயேசுவை ராஜாவாகக் கொண்டும், திருச்சபையை உடன் சுதந்திரவாளிகளாகக்கொண்டும் ஆளுகை செய்யும் ஆயிரமாண்டு இராஜ்யமல்ல, ஆசீர்வாதம்பெறவும் ஆளப்படவும் உயர்த்தப்படவும் அந்த இராஜ்யத்தின்கீழ், உலகம் கீழ்ப்பட்டிராது என்கின்றனர். தேவராஜ்யம் என்ற வார்த்தைகள் வேதாகமம் முழுவதும் பயன்படுத்தப்பட்டதை அவர்கள்; இது நிஜமான இராஜ்யத்தைக் குறிக்காது என்றும், மகிழ்ச்சி சமாதானம் விசுவாசிகளின் இருதயங்களில் இருக்கும் நீதியின் ஆட்சியாகவே இருக்கும் என்கின்றனர். இது அப்போஸ்தலர் கூறின கருத்துக்கு கடுமையானதும் தவறானதுமான விளக்கத்தை தருகின்றது. அவரது வாதமோ இவ்வாறாக உள்ளது;

அன்பு சகோதரரே, மற்றவரது மனசாட்சியை திக்குமுக்காடச் செய்வதை அல்லது எவ்விதத்திலும் இடறல் உண்டாக்குவதை எங்கு நீ கண்டாலும்,, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சுயாதீனத்தை பயன்படுத்துவதிலிருந்து விலகியிருங்கள். நீங்கள் தெரிந்தெடுக்கும் புசிப்பிலும் குடிப்பிலுமான இந்த சுயாதீனங்கள் மூலம் கிறிஸ்துவின் நம்பிக்கை நிறைந்த இராஜ்யத்தின் அங்கங்களாகும் அனுசூலம் ஏற்படும் என்று தவறாக எண்ணாதிருங்கள். இதற்கு மாறாக, கர்த்தருடைய நீதி மற்றும் அவரது பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டாகும் இருதய சமாதானம், இருதய மகிழ்ச்சி ஆகியவைகளே தற்காலத்தில் அனுபவிக்கும் ஆசீர்வாதங்களாக, நாம் நம்பியிருக்கிற இராஜ்யத்தின் அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கும் என்று எண்ணிக்கொள்ளுங்கள். தற்காலத்து ஆசீர்வாதங்கள் இவைகளே, புசித்தலைக் குறித்த சுயாதீனங்கள் அல்ல. மற்றவர்களுடைய அனுசூலத்துக்கு இடையூறு ஏற்படுத்துமானால், அத்தகைய சுயாதீனங்களை துறந்துவிட நாம் தயாராய் இருக்கவேண்டும். அதன்விளைவாக, அப்படிப்பட்ட பலிகளின் காரணமாக, பரிசுத்த ஆவியின் சமாதானமும், மகிழ்ச்சியும் அன்பும்

அதிகரிப்பதை நம்மில் கண்டடையலாம். சபையானது உண்மையாகவே கருநிலையிலுள்ள தேவராஜ்யத்தின் தன்மையில் உள்ளது. அதாவது, இங்குள்ள அதன் ஒவ்வொரு அங்கமும் வரவிருக்கின்ற இராஜ்யத்தில் தங்களது கடமைகள் மற்றும் சிலாக்கியங்களைக் குறித்து அறிவுறுத்தப்பட்டு, ஆயத்தமாக்கப்பட்டுவருகிறார்கள். விசேஷமாக, அந்த இராஜ்யத்தில் பங்கடைய தனது தகுதியை உறுதிப்படுத்துவதற்காக பரீட்சிக்கப்பட்டு, வளர்ச்சியடைந்துவருகின்றனர். தேவராஜ்யம் வரவிருக்கிறது, அவ்வாறு இவ்வலகிற்கு வரவிருக்கின்ற இராஜ்யத்தில் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவதுபோல் பூலோகத்திலும் தேவசித்தம் செய்யப்படும்படியான நிலைமை உருவாகும் என்று கர்த்தரது ஜெபத்தின்மூலம் உறுதியாகிறது.

இந்தக்கருத்தை அப்போஸ்தலர் தொடர்ந்து வலியுறுத்துகையில், (18,19 வசனங்கள்) அப்படி கிறிஸ்துவினிமித்தமாக சுயத்தை வெறுக்கும் ஊழியமானது, தேவனுக்கு மிகவும் பிரியமாயிருக்கும், அதோடுகூட, சரியாக சிந்திக்கும் மனுஷரது அங்கீகாரத்தையும் பெறுவோம். அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் மற்றும் நிலைமைகள் அவர்களை பரிசுத்தமடைய போதித்து, பலப்படுத்தி, ஒருவரையொருவர் கட்டியெழுப்பி, இப்படியாக கர்த்தருடைய பின்னடியார்கள் அனைவரும் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணுபவர்களாக இருப்பர். எப்போப்பட்ட விலையேறப்பெற்ற பாடம் இங்கு உள்ளது! கர்த்தருக்கு பிரியமான பிள்ளைகள் அனைவரும் அப்போஸ்தலருடைய புத்திமதியின் ஆவியைப் பற்றிக்கொண்டு தங்கள் மீட்பரின் மாதிரிகையைப் பின்பற்றி, மற்றவர்களுக்கு உதவும் நோக்கத்திற்காக மனப்பூர்வமாய் தங்களை வெறுத்து வாழும்போது, தேவபார்வையில் அது அழகுபொருந்தினதாய் இருக்கும். கர்த்தரைப் பின்பற்றுகிற கூட்டத்தாரிடையே இந்த ஆவி பெருமளவில் தங்கி வாசம்பண்ணும்போது, மாபெரும் ஆசீர்வாதமும், ஒருவரையொருவர் கட்டி எழுப்புவதில் பெருமளவு முன்னேற்றமும், குணாதிசயத்தில் பெரும் பலப்படுத்துதலும், ஒருவருக்கொருவர் பெருமளவு உதவுதலும், மற்றவர்களைக்காட்டிலும் தான் உயர்ந்தவன் என்ற மனப்பான்மை இல்லாமற்போவதும், தெய்வீகத்திட்டத்தின் ஒவ்வொரு பண்பைக் காணவும், மதிப்பிட முடியாமலும் இருக்கின்றவர்களை இகழ்ந்து ஒதுக்குகின்ற போலி பெருமை உள்ளோரை அகற்றுவதும் நிகழும்.

“ஆனபடியால் சமாதானத்துக்கடுத்தவைகளை.. நாடக்கடவோம்”. இப்படிப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையை பெற்றுள்ள கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்கள் அடங்கிய சபை, விசேஷமாக அவர்களில் வழிகாட்டுகிறவர்கள் இருப்பார்களாகில் எப்போப்பட்ட ஆசீரைப் பெற்றிருக்கும்! இவர்களது அன்பும் சமாதானமும், ஆவியில் ஐக்கியமும், பிறரிடத்தில்

கருணையோடும் தயாளகுணத்தோடும் நடந்துகொள்ளவும் அவர்களுக்கு உதவுகிறது. சத்தியத்தின் கொள்கைகளை அலட்சியப்படுத்தும்படி அல்ல, பெற்ற வெளிச்சத்தை மரக்காலின்கீழ் மூடிவைத்துவிடும்படி அல்ல, மாறாக, சத்திய மாரக்கத்தில் நடப்போர் அதை கிரகித்து, ஏற்றுக்கொள்ளவும், அதனால் பலப்படவும் சத்தியத்தை இரங்கும் சுபாவத்தோடும் பெருந்தன்மையோடும் எடுத்துரைப்பார்கள். “போஜனத்தினிமித்தம் தேவனுடைய கிரியையை அழித்துப்போடாதே” என்ற அப்போஸ்தலரது வாதம் எவ்வளவு ஆற்றல்மிக்கது! முக்கியத்துவமற்ற காரியங்களை பாதுகாப்பதற்காக, சபை அல்லது ஒரு தனிப்பட்ட நபரது நலன்களுக்கு எதிராக அச்சுறுத்துவது கூடாது. அப்போஸ்தலர் தீமோத்தேயுவுக்கு புத்திமதி கூறுகையில்; “தாழ்நிலையிலுள்ள மனுஷருக்கு முன்பாக உன்னை தாழ்மையுள்ளவனாக்கிக்கொள்”. பலவீனமும் தாழ்ச்சியுமுள்ள கர்த்தருடைய உண்மை பின்னடியார்கள் மத்தியில் உன்னை தாழ்த்திக்கொள்; பேச்சிலும் நடக்கையிலும் அவர்களிடத்தில் உன்னைத் தாழ்த்தி, ஆவியில் சத்தியத்தின் ஆதிக்கத்தால் அவர்கள் வெளிச்சம்பெறவும், உயர்வடையவும்செய்து, அவர்களது தேவையை பூர்த்திசெய்யும் திறனுள்ள உதவியாளனாயிரு.

R 1837

ஒரு நாள்தான் நமக்குண்டு என்றால்

IF WE HAD BUT A DAY

ஒரு நாள் மட்டுமே நமக்குண்டு என்றால்,
நாம் என்ன செய்யவேண்டும்? நீ என்ன செய்வாய்?
இனிமையான செயல்களை செய்வதிலே
மணிகளையே நிரப்பவேண்டும்,
ஓர் நாள் தான் நமக்குண்டு என்றால்;
தூய்மை மிகுந்த நீருற்றினின்றே
ஒடிவரும் ஓடைதனிலே
சுத்தமான நீரினை அள்ளிப்பருகிட வேண்டும்,
நம் பரலோகப்பயணம் தனிலே;
வாழ்நாள் முழுதும் நாம் செலுத்தவேண்டிய அன்பினை
ஒரு மணிநேரத்தில் காட்டவேண்டும்,
ஒருசிலமணிநேரம்தான் நமக்குண்டு என்றால்
நாம் தூங்கவேண்டும், கனவுகாண அல்ல;
வாழ்வதற்கும்செய்வதற்கும் புது ஆற்றல்வேண்டி;
களைப்படைந்த முரட்டாட்டம்கொண்ட
கீழ்ப்படியா நம் மனங்களையே
தெளிவான ஒளிபக்கம் திருப்பிடல்வேண்டும்
பரலோக மலைகள்மீது நம்
பார்வைதன்னை நாட்டவேண்டும்,

அவை நமது பார்வைக்குத் தென்படுமானால்,
வாழ்க்கைத் தோல்வியினால் ஏற்பட்ட முணுமுணுப்பை
மறைத்தே வைத்திடல்வேண்டும்,
நம் நல்ல தேவன் நமக்கனுப்பிய எதுவாயினும்
முழு நம்பிக்கையோடே ஏற்றுக்கொண்டே
வாழக் கற்றல்வேண்டும்
ஒருநொடிப்பொழுதேனும் வீணான செயல்செய்தே
காலத்தை விரயமாக்காது
வீணாக்கி வருந்தாமல்
ஓர்நாளை செலவழித்தல்வேண்டும்.
நம் ஞாபத்தில் உள்ளதுவும்,
நினைவினின்று மறைந்ததுவும்
சூரியனுடனே மேற்கில் சென்றே மறைந்ததுவே,
ஆரவாரமாய் கூச்சல்எழுப்பியே
வேலைகள் செய்வதினின்றே
நமை விடுவித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்
அவ்வோர் நாள்தனிலே
தந்தை நம்மை எப்படித்தான் இருக்க
விருப்பம்கொண்டாரோ,
அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும், அந்த ஓர் நாள்தனிலே

R 5967

கிறிஸ்துவின் நிருபம் THE EPISTLE OF CHRIST

நம்முடைய வேதாகமத்தில் பரிசுத்தபவுல், பரி.பேதுரு, பரி.யோவான், பரி.யாக்கோபு, பரி.யூதா போன்ற பல்வேறு அப்போஸ்தலர்களால் எழுதப்பட்ட நிருபங்கள் அல்லது கடிதங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்பது அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்த உண்மையாகும். ஆனால் கிறிஸ்துவின் நிருபத்தைப்பற்றி சிலரே ஒருவேளை கேள்விப்பட்டிருக்கக்கூடும். அப்பவுல், தான் வாழ்ந்த நாட்களில் எழுதப்பட்டதாக நமக்குக் கூறுகிறார். அவர் அதை எழுதுவது பற்றியும், அது எவ்வாறு செய்யமுடிந்தது என்றும் விவரிக்கிறார். மேலும் இந்த நிருபம் எழுதுவது தொடர்பான விஷயத்தில் கர்த்தரால் பயன்படுத்தப்பட்ட கருவிகளில் ஒருவராக அவர் இருந்ததைப் பற்றியும் பிரகடனம்செய்கிறார். இதோ அவருடைய வார்த்தைகள் : “நீங்கள் எங்கள் ஊழியத்தினால் (எழுத்துக்களினால்) உண்டாகிய கிறிஸ்துவின் நிருபமாயிருக்கிறீர்களென்று வெளியரங்கமாயிருக்கிறது; அது மையினாலல்ல; ஜீவனுள்ள தேவனுடைய ஆவியினாலும், கற்பலகைகளிலல்ல, இருதயங்களாகிய சதையான பலகைகளிலேயும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது” – 2கொரிந்3:3.

இங்கே வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்து எவ்வளவு அழகாகவும் கவிதைநடையிலும் இருக்கிறது! இது கர்த்தருடைய விசுவாசமுள்ள ஊழியக்காரனாகிய அப்போஸ்தலருக்கும் கொரிந்துவிலுள்ள கர்த்தருடைய ஜனங்களாகிய இருவருக்கும் ஒரு அன்பளிப்பாக உள்ளது. இது வேறொரு இடத்தில், “தேவனுடைய செய்கையாயிருக்கிறோம்” (எபே2:10) என்று அப்போஸ்தலர் அறிக்கையிடுகிறார். எங்கே ஒரு உண்மை கிறிஸ்தவன் – ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவன் என்று மட்டுமல்ல, மாறாக சாந்தம், தயாளகுணம், பொறுமை, நீடிய பொறுமை, சகோதரசிநேகம், மற்றும் அன்பு ஆகிய இரட்சகரின் குணலட்சண சாயலில் ஆவிக்ஞரிய வளர்ச்சியை அடைந்திருக்கிறானோ அங்கு -- தேவனுடைய வல்லமை அவருக்குள் கிரியைசெய்து, தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் – கட்டாயப்படுத்தி அல்ல, மாறாக தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவரின் சித்தத்தின் ஒத்துழைப்புடன் உண்டாக்குகிறார் என்பதற்கு சான்றாக பெற்றுள்ளோம். மேலும், எங்கே ஒருசபை, ஒரு பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர், வேத மாணவர்களின் ஒரு வகுப்பினர், கர்த்தருடைய பரிசுத்தஆவி அவர்களுக்குள் கிரியைசெய்து, அவர்களை முன்னேற்றமடைய செய்ததற்கான இந்த சாட்சியங்களை காண்பிக்கிறார்களோ, அங்கு -- அந்தகாரத்திலிருந்து தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கவும், காண்பிக்கவும்படியான கிறிஸ்துவின் நிருபமாக இருக்கிறோம்.

இந்த திறவுகோல் வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் இதே கருத்தை சிறிது வித்தியாசமான வார்த்தையில், கர்த்தருடைய உண்மையான ஜனங்கள், “சகல மனுஷராலும் அறிந்தும் வாசிக்கப்படும் இருக்கிற” (2கொரிந்3:2) வாழும் நிருபங்களாக இருக்கிறார்கள் என்று பிரகடனம் செய்கிறார். வேதாகமம் விலைமதிப்பற்றதாக இன்றியமையாததுமாக இருக்கிறது. அதுபோல வேதாகமத்திற்கு பொருள் விளக்கமளிக்க உண்மையாக உதவுகிற புத்தகங்களும் உள்ளன. இவைகளைத்தும் கர்த்தருடைய புகழை அறிவிக்கிறதற்கும் உலக ஜனங்களில் ஒருவேளை தேவனைக் கண்டறிய தேடுகிறவர்கள், அவர்களுக்கு சரியான திசையில் சுட்டிக்காட்ட உதவுகிறதாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் மனிதர்களுடைய இருதயத்தை சென்றடைவது சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில், ஒரு சிறந்த நிருபம் என்பது, வேதாகமத்தைக் காட்டிலும் அதிக மதிப்புடையது. இது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டியின் வாழ்க்கையாக, ஒரு உண்மை கிறிஸ்தவனுடைய வாழ்க்கையாக உள்ளது. அவனுக்கு,

“பழையவைகள் எல்லாம் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின”(2கொரிந்5:17).

இருந்தபோதிலும், அப்.பவுல் தன் முந்தைய கடிதத்தில் இதே கொரிந்துசபையை, முறையான ஒழுக்கத் தரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் அவர்களின் கவனக்குறைவு காரணத்தினால் கடுமையாக கண்டித்திருந்தார். ஆயினும் தன்னுடைய கண்டன வார்த்தைகள் அதிக நன்மையைத்தந்து, தேவனுக்கேற்ற மனநிற்கும்புதல் அடைய சபையில் கிரியை செய்து, அவர்களுக்கு நீடித்த நன்மையாக இருந்ததை நிரூபிக்கும் என்று அப்போஸ்தலர் நமக்கு உறுதியளிக்கிறார். இவ்வாறு, தேவனுடைய ஏற்பாட்டில் ஆண்டவருடைய இந்த பின்னடியார்களினால் செய்த தவறுகளுக்கு தக்க கண்டனத்தை, அன்பான முறையில், பொருத்தமாகக்கொடுக்கிற, உண்மையும் தைரியமுமுள்ள அப்போஸ்தலரை பயன்படுத்துவதன் மூலமாக, அவர்கள் நலனுக்கென்று அவர்களது தீர்மானங்களை எடுக்கும்படி தேவன் அவர்களை மேற்பார்வையிடுகிறார்.

பரிசுத்த பவுலிடமிருந்த வல்லமையின் இரகசியம்

தேவ ஏவுதலினால் கொரிந்துசபையினருக்கு அறிவிக்கப்பட்டவைகள், இன்றையகால தேவனுடைய ஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களிலும் உண்மையாக இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். மேலும் இது சவிசேஷ்யகம் முழுவதும் உண்மையுள்ள சாட்சிகளாக, வாழும் நிருபங்களாக இருக்கிறது என நாம் கருதலியலும். ஆயினும் இன்றைய நிலைமைகளில் நாம் குறிப்பாக அக்கறை கொள்கிறோம். பத்திரிக்கை ஆசிரியரும் அனைத்து சுற்றுப்பிரயாண ஊழியக்காரரும் சபையில் உள்ள மூத்த சகோதரர்களும் அப்.பவுலை விசுவாசம் மற்றும் உண்மைத்தன்மைக்கு நேரிய மாதிரிகையாகக் கொண்டுள்ளனர். அவர் தன்னைப்பற்றி பிரசங்கம் பண்ணவில்லை, அவர் தவறுகளாகக் காணப்படுகிற மனிதர்களின் ஞானம் மற்றும் அறிவியலின் வசீகரிக்கக்கூடிய வார்த்தைகளை பிரசங்கம் பண்ணவில்லை(1கொரிந்2:1-5; 1தீமோ6:20). அவர் கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கு துணிந்து செயலாற்ற, தன்னையே ஒப்புக்கொடுத்தார். மேலும் அவர் தன்னுடைய சுயமகிமையைத் தேடாமல் தேவனுடைய சித்தத்தையே செய்தார். அப்போஸ்தலர் ஆண்டவருடைய திறமையான மற்றும் தகுதியான பணிவிடையாளராக அல்லது ஊழியக்காரராக மாறினார். கர்த்தர் அவரை யுகங்களைப்பற்றிய மாபெரும் தெய்வீகத்திட்டத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டதான தேவனுடைய அன்பின் மகிமையான செய்தியை எடுத்துரைப்பதில் அதிகதிகமாகப் பயன்படுத்தினார்.

பரிசுத்த பவுலினுடைய விசுவாசம்; “ஒன்று செய்கிறேன்; பின்னானவைகளை மறந்து, முன்னானவைகளை (தேவனுடைய வார்த்தையின் வாக்குத்தத்தத்தில்) நாடி கிறிஸ்துஇயேசுவக்குள் தேவன் அழைத்த பரம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளுக்கான இலக்கைநோக்கித் தொடருகிறேன்(பிலி3:13,14). என்ற வார்த்தைகளில் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. இதுவே அப்போஸ்தலருடைய வல்லமையின் இரகசியம். அவருடைய நிருபங்களின்மூலம் இறங்கிவந்த சத்திய சிற்றோடைகளினால், அந்நாட்கள் முதற்கொண்டு, சபையை ஆசீர்வதிப்பதில் கர்த்தர் தம்முடைய பரிசுத்தஆவியினால் அவரை மிகவும் அதிகமாகவும் திறமையாகவும் பயன்படுத்தியிருப்பதற்கு இதுவே காரணம்.

என்ன ஒரு பற்றார்வத்தை அப்போஸ்தலர் கொண்டிருந்தார்! அவருடைய வார்த்தையை கவனிப்போம்; “சவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கியாதிருந்தால் எனக்கு ஐயோ”(1கொரிந்9:16). தாம் மரித்தபிறகு சித்திரவதை செய்யப்படுவோமோ என்கிற பயத்தினால் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார் என்று இது பொருள்படுத்துவதில்லை, மாறாக, கேட்கிற காது உள்ளவர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்துஇயேசுவை மையமாகக்கொண்டிருந்த தேவனுடைய கிருபையின் செய்தியை அறிந்துகொள்ளச் செய்வதற்கு, தன் ஆற்றல் முழுவதையும் பிரயோகித்து, அதை செய்வதைத்தவிர வேறு எதிலும் அவர் திருப்தியடையவில்லை என்று உணர்ந்ததை அடையாளப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு அவர் தன் நேரத்தை பிரத்தியட்சமாக, பிரசங்கிக்க மட்டும் கொடுத்ததில் வெளிப்பட்டது. இவ்வாறாக குறிப்பிட்ட நேரம், தன்னுடைய தேவைக்காக கூடாரத்தொழிலில் ஈடுபடும் கடமையை செய்தபிறகு, மாலைவேளைகளிலும் விடுமுறை நாட்களிலும் மற்றும் தன் வேலையிலும் பிரசங்கித்தார். இவ்வாறு ரோமின் சிறைக் கைதியாக இருந்தபோதும், விசேஷித்த சுயாதீனம் பெற்றிருந்து, அவரால் பிரசங்கிக்க முடிந்தது. எப்படியாயினும், எந்த இடத்திலும் தேவனுடைய வழிகாட்டுதலின்படி, கேட்கிற காதுள்ள யாவருக்கும் “நற்செய்தியை” பிரசங்கிப்பதற்கு அப்.பவுல் தயாராகவும், மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடனும் இருந்தார்.

மூப்பர்கள் ஏன் கவனமாக தோந்தெடுக்கப்படவேண்டும்?

இந்தஆவி, சுற்றுப்பிரயாண ஊழியர்களின் ஆவியாகவும் சபையின் மூப்பர்களின் ஆவியாகவும் மாத்திரம் இல்லாமல், கிறிஸ்துவின் சபையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரின் ஆவியாக இருக்கவேண்டும். ஒரு பரந்தஉணர்வில், நாம் ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய கிருபையின் செய்தியை மற்றவர்களின் இருதயங்களில்

எழுதுவதில் ஒரு ஊழியக்காரனாக அல்லது ஒரு வேலைக்காரனாக இருக்க சலுகை பெற்றிருக்கிறோம்.

ஆனால் நமது சொந்த இருதயங்களில் ஏற்கனவே எழுதியிராவிட்டால், நாம் மற்றவர்களின் இருதயங்களில் எப்படி எழுதுவது என்று அறிந்துகொள்ளமுடியாது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இதிலிருந்து மூப்பர்களை தேர்ந்தெடுப்பதில் உள்ள தகுதிக்கான மிகப்பெரிய எச்சரிப்பைப் பெறுகிறோம்-- யார் ஏற்கனவே தங்கள் இருதயங்களில் கர்த்தரின் எழுத்துக்களை உடையவராக இருந்து அதன்விளைவாக, புதிய இளைய சகோதரர்கள் இருதயத்தில் கிறிஸ்துவின் குணசாயல் எழுதுவதற்கு பரிசுத்த ஆவியின் வழிகாட்டுதலின்கீழ் தகுதிவாய்ந்த உதவியாளராக இருக்கிறார்களோ, அவர்களைக் கண்டறியவேண்டும்.

மேலும் பல்வேறு முகவர்கள் மூலமாக பரிசுத்த ஆவியினால் நம் இருதயங்களில் எழுதப்பட்ட செய்தி என்ன? நிருபம் என்ன? அது காலக்கணக்கைக் குறித்த அறிவா? அது நிழல்கள் மற்றும் திருஷ்டாந்தங்களின் முடிச்சுக்களை கட்டவிழ்ப்பதா? வித்தியாசமாக புரிந்துகொள்ளப்பட்ட வேதாகமத்தின் பகுதிகளைக்குறித்த கடினமான இறையியல் முடிச்சுக்களை உடைப்பதா? அது யூதர்களின் சரித்திரம், உலகத்தின் சரித்திரம், சபையின் சரித்திரம் பற்றிய அறிவா? அது கடந்தகால நிகழ்கால மற்றும் வருகின்ற வெவ்வேறு உடன்படிக்கைகளை புரிந்துகொள்வதும், அதை ஏற்றுக்கொள்வதுமா? இல்லை, அது இவைகளில் ஒன்றும் இல்லை.

இந்தப் பாடங்கள் எல்லாம் ஏறத்தாழ தோராய மதிப்பு பெற்றுள்ளதாகவும், ஏறத்தாழ அவருடைய ஜனங்களின் இருதயங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளவைகள் தொடர்பாக நம் கர்த்தரால் ஓரளவு பயன்படுத்தப்பட்டவைகளாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் நிருபத்தை எழுதுவது என்பது வேறுபட்ட ஒன்று அந்த எழுத்து, அவருடைய ஜனங்களின் இருதயங்களில், எஜமானின் குணசாயலின் மாதிரியை பிரதியெடுப்பதாகும். அது அவருடைய சாந்தம், தயவு, பொறுமை, நீடியபொறுமை, சகோதரசிநேகம், அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம் ஆகியவை ஆகும்.

நாம் காலக்கணக்கு மற்றும் சரித்திரம் சார்ந்த எல்லா அறிவையும் உடையவராக இருக்கக்கூடும். வேதத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வசனத்தையும் மேற்கோள் காட்ட இயலக்கூடியவராகவும் அப்படி அதை குறிப்பிடுபவராகவும் இருக்கக்கூடும். இருந்தபோதிலும், நம் இருதயங்களில் கிறிஸ்துவின் நிருபத்தை இன்னும் எழுதப்பெற்றிராதவராக இருக்கவும்கூடும். இது அப்போஸ்தலர் பேதுரு கூறுகின்ற நிருபமாக; இவைகள்

உங்களுக்கு உண்டாயிருந்து பெருகினால், உங்களை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவிலே வீணரும்(சோம்பலான, செயல்படாத) கனியற்றவர்களுமாயிருக்க வொட்டாது". அறிவுக்கு அதற்கேயான இடம் உண்டு. மேலும் இவ்வாறு நம்முடைய இருதயங்களில் எஜமானின் இந்த குணலட்சணங்கள் ஆழமாக செதுக்கப்பட்டு, கிறிஸ்து இயேசுவனுடைய நித்திய இராஜ்யத்திற்குட்படும் நிறைவான பிரவேசம் நமக்கு அருளப்படும்(2பேதுரு1:8,11).

மதிப்பு மிகுந்த மூன்று பாடங்கள்

இராஜ்யத்தின் சுதந்திரராக ஆகப்போகிறவர்களுக்கு மூன்று விலையுயர்ந்த பாடங்கள் தேவைப்படுகிறது. அவை 1. ஒரு முறையான முழுமையான வகையில் நீதியை புரிந்துகொள்வதும், அந்த புரிந்துகொள்ளுதலை பொன்னான கற்பனையான - உன்னைப்போல் பிறனையும் நேசி என்ற கற்பனையின் நிபந்தனைகளோடு ஒத்துப்போகிறதற்கு பெருமுயற்சிசெய்து வெளிப்படுத்திக் காண்பிப்பதும் ஆகும்.

2. மேலும் கூடுதலான பாடமாக, அன்பு, அனுதாபம், பரிவு, இரக்கம் பற்றியதாக உள்ளது. ஆயினும் நம்மையும் நம் சொந்த சிந்தனைகள், வார்த்தைகள், செயல்கள் சார்ந்தே கடுமையான உழைப்பும் அதிக திறனும் தேவைப்படுகிறது. மற்றவர்களை கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது. மாறாக நம் இரட்சகர் செய்ததைப்போன்று, அவர்கள் மனமகிழ்ச்சியோடு எதைக்கொடுத்தாலும் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வதற்கு விருப்பமுடையவராக இருக்கவேண்டும்.

3. இது கிறிஸ்துவுடன் பாடுபடுதல், அவருடைய பாடுகளில் ஐக்கியப்படுவதை அர்த்தப்படுத்துகிறது. இது வரவிருக்கின்ற அவரது இராஜ்யத்தில், நாம் கர்த்தரோடு இராஜாக்களாகவும், ஆசாரியர்களாகவும் மற்றும் நியாயாதிபதிகளாகவும் பணிபுரிவதற்கு நம்மை பொருந்தப்பண்ணவும் தகுதிப்படுத்துவதற்குமான விலையுயர்ந்த பாடங்களை கற்றுக்கொள்வதை அர்த்தப்படுத்துகிறது.

மகிமையடைந்த சபையாகப்போகிறவர்கள் அனைவரும், பிதாவின் நேசகுமாரனது சாயலை அடைந்திருத்தலே தேவனுடைய முன்குறித்தலாய் இருக்கிறபடியால், கிறிஸ்துவின் குணாதிசயத்தை நமது இருதயங்களில் செதுக்கியிருக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை, பரிசுத்த பவுல் வலியுறுத்தியிருக்கிறார். இவர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் கிறிஸ்துவின் நிருபத்தை எழுதியிருப்போராக காணப்படவேண்டும்(ரோமர் 8:29,30). அவர்களுடைய சரீரங்கள் எவ்வளவு அபூரணமாக இருந்தாலும், தங்களுடைய குறிக்கோள்களை அடைவதற்கான செயல்பாடுகள் எவ்வளவு அபூரணமாக

இருந்தாலும், அது ஒரு பொருட்டல்ல, அந்தக் குறிக்கோள்கள் தெய்வீக தராதரத்தின்படி இருக்கவேண்டும். மேலும் அவர்கள் அந்த குறிக்கோள்களுடன் மிகுந்த இணக்கமாக இருக்கவும், அவைகளை அடைவதற்காக பாடுபடுவதில் சந்தோஷப்படவும் வேண்டும்.

R 5972

மீட்கும்பொருள் பாவநிவாரணபலி அல்ல

THE RANSOM NOT THE SIN-OFFERING

பிரியமான நம் வாசகர்களில் சிலருக்கு, மீட்கும்பொருளுக்கும் பாவநிவாரணபலிக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை தெளிவாகக் கண்டறிவது கடினமாக உள்ளதாக நமக்குத் தோன்றுகிறது. நாம் இந்தப் பாடத்தை தெளிவாக்க மீண்டும்மீண்டும் முயற்சித்திருப்பினும், மறுபடியும் ஒருமுறை இப்பாடத்தை தெளிவாக்க முயல்கின்றோம்.

புதிய ஏற்பாட்டைக்காட்டிலும் பழைய ஏற்பாட்டில் “மீட்கும்பொருள்” என்ற வார்த்தை, குறைந்தஅளவு நிச்சயத்தன்மையோடு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பழையஏற்பாட்டில் மீட்கும்பொருளுக்காக பயன்படுத்தப்பட்ட எபிரேயச்சொல், “கோபர்(kopher) என்பதாகும். இது, மூடுதல், பாதுகாப்பு என்ற அர்த்தத்தை முக்கியப்படுத்துகிறது. அவ்வாறே நீதிமொழிகள் 21:18 இல் நாம் வாசிக்கிறோம்; “நீதிமானுக்கு பதிலாக துன்மார்க்கனும், செம்மையானவனுக்குப் பதிலாக துரோகியும் மீட்கும்பொருளாவார்கள்” (நீதி 21:18) என்று அவர்களது மூடுதலையும், அவர்களது பாதுகாப்பையும் பற்றி கூறுகிறது. இவ்வலகில் நீதிமான்கள் வெகுசிலராயிருந்து, செல்வாக்கு அற்றவர்களாகவும் காணப்படுகிறார்கள், மேலும் சமுதாயத்தின் சட்டங்கள் பரிசுத்தவாண்களுக்காக அல்ல, பெருந்திரளான ஜனங்களுக்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் ஜனங்களுக்கென்று பொதுவாக வடிவமைக்கப்பட்ட சட்டங்கள், கர்த்தருடைய பரிசுத்தவாண்களாகிய நமக்கு ஒரு மூடுதலாக இருக்கிறது.

தன் சகோதரனை மீட்பதற்காக ஒருவனும் மீட்கும்பொருளைக் கொடுக்கமுடியாது என்று தீர்க்கதரிசியாகிய தாவீது பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார் (சங் 49:7,8). அதாவது, ஆதாமின் விழுகை காரணமாக, மனுக்குலம் முழுவதும் அபூரணராகினர். எல்லோரும் பாவிளாய் இருக்கிறபடியால், தங்களை நீதிமானாக்கும் உணர்வில் ஒருவனாலும் தேவன் முன்பாக நிற்கமுடியாது. இவ்வாறாக, தங்களுடைய நீதிமானாக்க முடியாதிருக்கையில், மற்றவரை – அவர்களது சகோதரனை

நீதிமானாக்க முற்றிலும் இயலாதவர்களாக இருக்கின்றனர். இங்கு புதியஏற்பாட்டில் “மீட்கும்பொருள்” என்ற வார்த்தைக்கான கருத்தையே, பழையஏற்பாடும் பிரதிபலிக்கிறது. அதாவது மீட்கும்பொருள் அல்லது “மூடுதலுக்கு” பரிபூரணமும் நீதியும் தேவைப்படுகிறது, மனுஷனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவைவன்றி இதனை நம் சந்ததியாரில் ஒருவரும் அடைந்திருக்கவில்லை. அவர்; “பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவருமாய்” இருந்தார். ஆகவே மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு; ‘எல்லோரையும் மீட்கும்பொருளாக தம்மை ஒப்புக்கொடுக்கும்’ தகுதியை உடையவராயிருந்தார். “இதற்குரிய சாட்சி ஏற்றகாலங்களில் விளங்கிவருகிறது” – 1தீமோத் 2:6.

புதியஏற்பாட்டில் “மீட்கும்பொருளுக்காக பயன்படுத்தப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தை மிகவும் துல்லியமாகவும், தெளிவாகவும் உள்ளது. இது ஈட்டுக்கிரயத்தொகையை அல்லது ஈடுகட்டுவதற்காக கொடுக்கப்படும் விலையை முக்கியப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக உணர்த்துகின்ற காரியம் என்னவெனில், இழந்துபோனவற்றை மீண்டும் அடைதல், மீட்குதல் அல்லது மீண்டும் வாங்க வேண்டியுள்ளது. மீண்டும் வாங்குவதற்கான தகுதியை சட்டப்பூர்வமாகப் பெற்றிருக்கவேண்டுமானால் அது இழந்துபோன அதே சமஅளவு மதிப்பை பெற்றிருக்கவேண்டும். அந்த ஈட்டுக்கிரயத்தொகை அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ இருக்கக்கூடாது.

மீட்கும்பொருள் ஏன் அத்தியாவசியம்?

ஆதி தகப்பனாகிய ஆதாம் தன் சொந்த ஜீவிக்கும் உரிமையை இழந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், தன் குடும்பத்தார் அனைவருடைய ஜீவிக்கும் உரிமையையும் இழந்தார். பரிபூரண மனிதனாக இருந்ததால், அவருக்கென வைத்திருந்த தேவ ஏற்பாட்டின்படி தன் சிருஷ்டிகருக்கு முன்பாக உண்மையாய் நடந்து, கீழ்ப்படிந்திருப்பாராகில், நித்தியத்துக்கும் ஜீவிக்கும் சிலாக்கிய நிலைமையில் இருந்திருப்பார். நம்பிக்கை துரோகமும், கீழ்ப்படியாமையுமே அவரது பாவம், அதன் தண்டனை மரணம். ஜீவிக்கும் உரிமையை இழந்துபோதலாகும். இவ்வாறாக, ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் மரணத்தீர்ப்புக்கு உட்பட்டார்;

“அதை நீ புசிக்கும் நாளில் சாகவே சாவாய்” – ஆதி 2:17.

ஆதாம் தன் ஜீவிக்கும் உரிமைகளை இழந்தபிறகு, அவருக்கு குழந்தைகள் பிறந்தன. இதனால் அவர் தான் பெற்றிருந்த மரிக்கும் சுபாவத்தையே தன் பிள்ளைகளுக்கு தரமுடிந்தது, கூடுதலாக வேறு எதுவும் தரமுடியாமற்போயிற்று.

“இப்படியாக, ஒரே மனுஷனாலே பாவமும், பாவத்தினாலே மரணமும் உலகத்திலே பிரவேசித்ததுபோலவும், எல்லா மனுஷரும் பாவஞ்செய்தபடியால், மரணம் எல்லோருக்கும் வந்ததுபோலவும் இதுவுமாயிற்று” – ரோம5:12.

மனுக்குலத்தாரில் மனப்பூர்வமாக கீழ்ப்படிதலை காண்பிக்கின்ற எல்லோரையும் தம்மிடம் சேர்த்துக்கொள்ள தேவன் தாம் இரக்கமுள்ளவராய் இருக்கவிரும்புவதை அவரது வசனத்தில் வெளியரங்கமாக்கியிருக்கிறார். இருந்தபோதிலும், தம் சொந்த பிரமாணத்தின் கண்ணியத்தை பாதுகாப்பதற்காக அவர் ஏற்பாடுசெய்துள்ள ஈடுபலியின் நிபந்தனைகளைத் தவிர்த்து, மரணத்தீர்ப்பை ஒதுக்கிவிடமுடியாது. மரணத்தீர்ப்பிலிருந்து ஆதாமுக்கு மீட்கும்பொருள் கொடுக்கப்பட்டதானால், இனி அவரது ஜீவனுக்காக நீதி உரிமைகோர முடியாது. மீட்கும்பொருளைக் கொடுப்பவரால் ஆதாமையும் அவரது சந்ததியாரையும் மீண்டும் பூரண நிலைக்கு சீர்பொருந்த செய்யமுடியும். ஆனால் ஒருவரும் பூரணராயிராமல், எல்லோரும் பாவிசனாக, பாவத்தின் கறைகளை சுதந்தரித்திருந்தபடியால், மனிதகுடும்பத்திலுள்ள எல்லோரிலும் ஒருவர்கூட மீட்பளிப்பவராக காணப்படவில்லை. இதன் காரணமாக, தேவனது ஏற்பாட்டின்படி மீட்பராக தம் ஒரேபேறானகுமாரனை மீட்கும்பொருளை ஆதாமுக்கும் அவரது குடும்பத்தாருக்கும் தரவும், அதன் உச்சகட்டவிளைவாக, இழந்துபோன அனைத்தையும் திரும்ப பெற்றுக்கொள்ளவும் முடியும்.

தெய்வீக ஏற்பாட்டை செய்து முடிப்பதற்கான இந்த ஊழியத்திற்கு மகிமை, கனம், அழியாமையாகிய மாபெரும் வெகுமதியை வைத்திருக்கிறார். தேவனுடைய சிருஷ்டிப்புக்கு ஆதியாயிருக்கிற “லோகோஸ்”, சர்வ சிருஷ்டிப்புக்கும் முந்தின பேறுமானவர்-வெளி3:17; கொலோ1:15. தெய்வீக ஏற்பாட்டை மகிழ்ச்சியோடும் தாழ்மையோடும் ஏற்றுக்கொண்டார். தமது மேலான ஆவிக்குரிய நிலைமையில், தம் மேலான ஸ்தானங்களான மேன்மைகளையும் தயவுகளையும் விட்டுவிட்டு, தேவகிருபையால் மாம்சமாக்கப்பட்டு, ஆதாமுக்கு மீட்கும்பொருளைத் தருவதன்மூலம், ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்தார்(எபி2:9). பரிசுத்தபவுல் அவரைக்குறித்து; ‘அவர் தமக்கு முன்வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின்பொருட்டு, அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையை சகித்ததன் விளைவாக, தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறார்(எபி12:2). ஏற்கனவே மரித்திருந்த ஆதாம் மற்றும் அவரது சந்ததியாரை ஆசீர்வதிப்பதற்கான காலத்தை எதிர்பார்த்து, அந்நேரத்திலிருந்து காத்திருக்கிறார். மணவாட்டி வகுப்பார் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டபிறகு, பிதாவின் ஏற்றவேளையில், மேசியாவின்சீழ் எல்லாவற்றையும் தமக்கு கீழ்ப்படுத்துவார்.

தாம் யாருக்காக மரித்தாரோ, அவர்களை உயர்த்தி ஆசீர்வதிக்கும்படியாக, மேசியா தாமே ஆயிரமாண்டுகள் ஆளுகை செய்வார்.

மீட்கும்பொருளைக் குறித்த தத்துவம்

ஆதாம் பூரண மனிதராயிருந்தநிலையில், தேவனோடு முழு இசைவாயும் ஐக்கியத்தோடும் இருந்தார். அவரை தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவராக்கியிருந்தார். மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் ஒரு பரிபூரண மனித ஜீவியாக முடிசூட்டியிருந்தார். ஆகவே ஆதாமை ஒருவர் மீட்கவேண்டுமானால், அல்லது அவருக்கு மீட்கும்பொருளைத் தருவதற்கு இந்த எல்லா தகுதிகளையும் பெற்றிருக்கவேண்டும். அவர் ஒரு மனிதனாக ஒரு பூரண மனிதனாக இருக்கவேண்டும். அவருக்குள் தேவனுடைய சாயலும், ரூபமும் முழுமையடைந்ததாய் இருக்கவேண்டும். அவர் பூரண மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டப்பட்டவராயிருக்கவேண்டும். மேலும் அவர்; “பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிசன்களுக்கு விலகினவருமாய்” தேவனோடு முழு ஐக்கியத்தில் இருக்கவேண்டும்.

மனிதனாகிய கிறிஸ்துஇயேசு 30 வயதானபோது, இந்த எல்லா தகுதிகளையும் உடையவராயிருந்து, அந்நேரத்தில் யோர்தானில் தம்மை முழுமையாகவும் தீர்மானமாயும் மரணபரியந்தம் ஒப்புக்கொடுத்தார். தம்மை முழு மனுக்குலத்திற்குமான ஈட்டுக்கிரயத்தொகையாக கொடுத்தார். இவைகளுக்குரிய சாட்சியம் ஏற்றவேளையில் வெளிப்படும். ஒரு காளையைக் கால்வதன்மூலம் பாவத்தை தொலைக்கமுடியாது அல்லது ஆதாமுக்காக ஒரு தேவதூதனோ அல்லது ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியோ மரித்து, பாவத்தை எடுத்துப்போட முடியாது. தெய்வீகஏற்பாட்டின்சீழ், மீட்கப்படப்போகிற ஒருவருக்கு சரிநிகர் சமான விலையை தரவேண்டும். இந்த நிபந்தனைகள் அனைத்தையும் சந்தித்தவராக இயேசு இருந்தார். முதலாம் மனிதனுக்கும் அவரது குடும்பத்தாருக்கும் மீட்பு தருவதற்கு, இதற்கு மேலாக கூடுதலாக கொடுக்க அவசியமோ அல்லது அதற்கு சாத்தியமோ பரிபூரண மனிதனது தகுதிகளிலே ஒன்றும் குறைவுபட்டிருக்கவில்லை. ஆகவே இவ்விஷயத்தில் சபையால் எதையாகிலும் கொடுக்கவோ அல்லது ஏதாகிலும் உதவிசெய்யவோ முடியாது. சரிநிகர் சமானவிலையை மட்டுமே நீதியானது அங்கீகரிக்கும்.

ஆதாமுக்காக கொடுக்கப்பட்ட சரிநிகர்சமான விலையாகிய மீட்கும்பொருளின் தொகை, ஏற்கனவே நீதியின் கரங்களில் கொடுக்கப்பட்டாகிவிட்டது. யோர்தானில் தம் ஞானஸ்நானத்தில் இயேசு மரணபரியந்தம் பிதாவின் சித்தத்தை செய்வதற்காக வாக்களித்தார். சிலுவையில் தொங்கும்வேளையில்; “பிதாவே உம் கையில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன் என்று பிரகடனப்படுத்தினார். தம் ஜீவ ஆவியை, ஜீவனுக்கான தம்

உரிமையை அவர் பாவத்தினாலோ அதற்கான தண்டனையாகவோ ஒப்புவிக்கவில்லை. அந்த மீட்கும்பொருளாகிய தொகை ஆதாமையும் அவன் சந்ததியாரையும் மீட்பதற்கு போதுமான அந்த விலை, நீதியின் கரங்களில் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அவ்வாறு நிரந்தர வைப்பீட்டுத்தொகையாக கொடுக்கப்பட்டதுமுதல், இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது துண்டுதுண்டாக பிட்கப்பட்டு ஒவ்வொருவருக்கும் சிறிதுசிறிதாக கொடுக்கமுடியாது. இது நடைமுறைப்படுத்தப்படும்பொழுது, ஒரே தருணத்தில் எல்லோருக்குமாக பொருந்தப்பண்ணப்படவேண்டும்.

ஏன் ஒரே தருணத்தில் எல்லோருக்குமாக பொருந்தச்செய்யவேண்டும்? ஏனெனில் எல்லாவிடத்திலும் உள்ளது ஆதாமின் மூலம் உண்டான ஒரே ஜீவன் மட்டுமே. ஆகவே தகப்பனாகிய ஆதாம் அடைந்திருந்த சாபத்தை அகற்றுவதற்கு ஆதாமின் குழந்தைகளில் எவருக்காகிலும் கிறிஸ்துவின் பலியின் முழு புண்ணியமும் தேவைப்படுகிறது. மீட்கும்பொருளை கோடிக்கணக்கான பங்காகப்பிரித்து, ஒவ்வொரு மனுக்குலத்தின் அங்கத்துக்கும் சிறுசிறு துண்டாகக் கொடுக்கமுடியாது. மனுக்குலத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்துக்கும் பொருந்தப்பண்ணும் நேரம்வரும்போது, கிறிஸ்துவின் ஈடுபலியின் பலன்கள் முழுமையும் தேவைப்படுவதால், இந்த ஈடுபலி ஒன்றே முழு மனுக்குலத்திற்கும் போதுமானது. மனுக்குலத்தார் அனைவருக்கும் இது பொருந்தப்பண்ணவேண்டுமென்றாலும், மீட்பரிடத்தில் மனுக்குலத்தைத் திருப்புகின்ற தேவனுடைய நேரம் வந்திருக்கும்வரை இது நிறைவேறாது. அவர்களை பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து விடுவித்து, கர்த்தரது ஈடுபலி பெற்றுத்தந்த, திரும்பக்கொடுத்தலின் சிலாக்கியங்கள் எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குக்கொடுத்து, தமது மகிமையுள்ள இராஜ்யத்தை அவர்களிடத்தில் ஸ்தாபித்து, இராஜாதிராஜாவாகவும், கர்த்தாதிகர்த்தாவாகவும் நம் மீட்பர் இருந்து, தமது உடைமையாக்கும் ஏற்ற காலம் வரும்வரைக்கும் இது நிறைவேறாது.

பாவநிவாரணபலி

இதற்கிடையே பரலோகப்பிதாவின் திட்டத்தின் மற்றுமொரு அம்சம் நிறைவேற்றப்பட உள்ளது. அந்த ஏற்பாட்டின்படி, ஆதாமின் பிள்ளைகளில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுடையோர் கிறிஸ்துவோடுகூட தற்காலத்தில் துன்பப்பட்டு, வரவிருக்கின்ற மகிமையில் பங்கடைவார்கள். மீட்கும்பொருளைத் தருவது இந்த திட்டத்தின் அம்சமல்ல, அதற்கான ஏற்பாடு இயேசுவின் மரணத்தில் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் இந்த ஏற்பாட்டின்படி இரட்சகரோடு இணைந்து உடன்சுதந்திரர்களாக, இராஜீக ஆசாரியக்கூட்டமாக இவர்களை நியமிப்பதாகும். ஆகவே பாவநிவாரணபலியை மீட்கும்பொருளின்

விலைக்கிரயத்தோடு சம்பந்தப்படுத்திப் பார்த்து குழப்பமடையக்கூடாது, மீட்கும்பொருளின் விலையானது, கொடுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. சுயத்தை பலியாக்கும் இந்த ஸ்தானத்துக்கு சபை அழைக்கப்படுவதற்குமுன்பே இது முழுமையடைந்துவிட்டது.

பாவநிவாரணபலியின் செயல்பாடுகள் மற்றும் அதன் ஒட்டுமொத்த பணிகள் யாவும் யூதருடைய ஒப்புரவாக்கும் நாளினை துல்லியமாக சித்தரித்துக்காட்டுகிறது. மனிதனாகிய இயேசுவுக்குள் பாவத்துக்கான இந்த நிவாரணம் துவங்குகிறது. ஒப்புரவாக்கும் நாளின்போது கொல்லப்படும் காளை, இயேசுவின் மரணத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது. இயேசுவால் உண்டாக்கப்பட்ட பாவநிவாரணபலி, பாவத்துக்கான மிக உயர்ந்த பலியாக இருந்தது, இவ்வாறு அவர் தம்மையே பலிசெலுத்தினார். அவர் தேவனால் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்ட ஆசாரியராய் இருந்தது மட்டுமல்லாமல், அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பலிப்பொருளுமானார். அந்த பலியின் புண்ணியம் எல்லா ஜனங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடியதாயிருந்தது. அவ்வாறு அவருடைய பலியின் புண்ணியமே போதுமானதாயிருக்குமானால், கர்த்தருடைய வெள்ளாடு வகுப்பராகிய உடன் ஆசாரியர்களது பலிகளுக்கு அவசியமிருக்காது. இந்த வகுப்பாரில் உண்மையுள்ளவர்களாக காணப்பீட்பார், ஆயிரவருட அராசாட்சியில் இராஜீக ஆசாரியத்துவத்தை படிப்படியாக அடைவார்கள். அடையாளமாக முன்னுரைக்கப்பட்டதை நோக்கும்போது, பிரதான ஆசாரியன் தம் பலியின் புண்ணியத்தை தனக்காகவும், தன் வீட்டாருக்காகவும் செலுத்தினார். தனக்காகவும் என்பது கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையை குறிக்கிறதாயும், தனது வீட்டாருக்காகவும் என்பது, பிரதிஷ்டை செய்த விசுவாசவீட்டாரை— அதாவது கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாகத் தவறினவர்களை குறிக்கிறது. இவர்கள் ஆவிக்குரிய மட்டத்தில், “திரள்கூட்டத்தாராக”, இரவும் பகலும் தேவனுக்கும் அவரது மகிமையடைந்த திருச்சபைக்கும் முன்பாகவும் அவரது ஆலயத்தில் பணிவிடைக்காரராக இருப்பார்கள்.

சுவிசேஷ்யகத்தின்போது செலுத்தப்படும் பலிகள்

இயேசுவின் பலியின் புண்ணியங்கள், எல்லாவற்றிற்கும் முதலாவதாக அவரது திருச்சபைக்கும், அதன்மூலமாக மற்றவர்களுக்கும் கடந்துசெல்கிறது. இவ்வாறு அளிக்கப்படுவதனால், அவரது பலியின் புண்ணியத்தின் பலம் குறைந்துவிடவே, அதன் மதிப்பு குறைவுபடுவதோ இல்லை. அந்த புண்ணியத்தை பகிர்ந்துகொள்ளும் ஒவ்வொருவரும், தன் பூமிக்குரிய உரிமைகளை கையளித்து, இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றவேண்டும் என்ற நிபந்தனையின்பேரில் அதில் பங்குபெறுகிறான். ஆசாரிய வகுப்பாரில் தங்களுடைய

உடன்படிக்கையின் ஏற்பாட்டை கடைப்பிடிக்கிறவர்கள், தாமாக முன்வந்து, இருதயப்பூர்வமாக தங்கள் ஜீவியத்தை கர்த்தரது ஊழியத்துக்கென்று கையளிக்கின்றனர். திரள்கூட்டத்தார், தங்களுடைய பூமிக்குரிய ஜீவியத்தையும் உரிமைகளையும் முழுமையாக ஒப்புக்கொடுக்கத் தவறினவர்கள். ஆகவே மகா உபத்திரவத்தின்போது, அவர்களிடமிருந்து பூமிக்குரிய உரிமைகள் பறிக்கப்படும். இந்த யுகத்தின்போது யாராகிலும் கர்த்தருடைய தயவைப்பெற்று, இந்த இரு வகுப்பாரில் ஏதேனும் ஒன்றில் அங்கமாகத் தவறுவாராகில், இராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டத்தாராகவோ அல்லது லேவியராகிய ஊழியக்காரர் கூட்டத்தாரின் அங்கமாகவோ மாறாவிடில், திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்களை அல்லது சிலாக்கியங்களை அடையமுடியாது. அதற்கு மாறாக, இரண்டாம் மரணத்தில் மரிக்கநேரிடும்.

இவ்வாறாக,, ஆதாமுக்கும் அவன் சந்ததியாருக்குமென்று திட்டமிடப்பட்ட இயேசுவின் முழுமையான புண்ணியமும், தங்களை பிரதிஷ்டைசெய்த சபை வகுப்பார் மூலமாகவே, ஆதாமையும் அவரது சந்ததியாரையும் சென்றடைகிறது. இந்த ஏற்பாட்டின் காரணமாக, நீதியினிமித்தம் கிறிஸ்துவடன் துன்புறுவதில் பங்குபெறும் வாய்ப்பு திருச்சபைக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. நமது பிரதிஷ்டையின் வாழ்க்கையை, மாபெரும் பிரதான ஆசாரியன் ஏற்றுக்கொண்டு தம் பலியின் ஒரு பகுதியாக அங்கீகரிக்கிறார். ஈடுபலியின் விலையாக அவரது புண்ணியத்தின் முழுஅளவும் மனுக்குலத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டு, ஆயிரமாண்டுகள் திரும்பக்கொடுத்தலின் சிலாக்கியங்களை ஆதாமுக்கும் அவரது குடும்பத்தாருக்கும் தருகிறார்.

இவைகளே பாவத்துக்கான பிரியமான பலிகளும், காணிக்கைகளாயிருந்து, நம்மால் உண்டாயிராமல், பிதாவானவர் தம் நோக்கத்திற்காக நியமித்த மகாபெரிய பிரதான ஆசாரியரால் உண்டாயிற்று. இந்த மகாபெரிய பிரதான ஆசாரியர், முதலாவது தம் சொந்த மாம்சத்தையும், அதன்பின்பு கடந்த 20 நூற்றாண்டுகளாக தம் மூலமாக பிதாவிடம் வந்துசேர்ந்த அனைவரது மாம்சத்தையும் பலிசெலுத்தி, பாவத்துக்கான தம் பலியை நிறைவேற்றி முடித்திருக்கிறார். அவர் தம் பலியின் ஊழியத்தை விரைவில் முடிக்கிருக்கிறார். அவரோடுகூட துன்பப்படுபவர்களை தம்மோடுகூட மகிமைப்படுத்தி, மேசியாவின் இராஜ்யத்தில் தம் கூட்டாளிகளாக்கிக்கொள்கிறார். கல்வாரியில் அவர் நிறைவேற்றிமுடித்த பலியின் புண்ணியங்களை இந்த கவிசேஷ்யுகத்தின்போது சபைக்கு கடனாக அளிப்பதுபோல அல்லது சபைமேல் சுமத்துவதுபோல அருளினார். அதன்பின்பு, முழு மனுக்குலத்தார் நிமித்தமாக அவர் தம் பலியின் புண்ணியங்களை பொருந்தச்செய்கிறார்.

இந்த பலியானது ஆதி பாவத்துக்கு ஈடுசெய்ய சரியாய்ப் பொருந்தும்வகையில், நீதிக்கென்று முழுமையாகவும் மொத்தமாகவும் நித்தியத்துக்குமாக

கொடுக்கப்படுகிறது. உடனடியாக ஆதாமும் அவரது எல்லா குழந்தைகளும் நீதியின் கரங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, இயேசுவின் கரங்களுக்குள் வந்து சேர்வார்கள். இனி மனுக்குலத்தோடு தெய்வீக நீதிக்கு எந்த செயல்பாடும் இராது. ஆயிரமாண்டு இராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்தின்கீழ் எல்லோரும் இயங்குவார்கள். மீட்பர், மனுக்குலத்தின் மீட்பர் ஆயிரமாண்டுகள் அவர்களுக்கு வெகுமதியைப்பற்றியும் தண்டனையைப்பற்றியும் போதித்து, பரிபூரணமடைய திரும்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் முழு வாய்ப்பை அளித்து, நீதியை அவர்களுக்கு படிப்பித்ததற்கிணங்க அவர்களோடு நடந்து, அவர்களை பாவம் மற்றும் மரண நிலைமையிலிருந்து விடுவிப்பார்.

ஆயிரமாண்டு முடிவின்போது, மனித சந்ததியின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் தம்மால் கூடுமான அளவு ஆதாயப்படுத்தியிருந்து, பிதாவிடம் அனைவரையும் ஒப்படைத்து, செம்மறியூட்டு வகுப்பாரைப்பார்த்து கூறுவார்; “வாருங்கள், என் பிதாவினால் ஆசீர்பெற்றவர்களே, உலகத்தோற்றத்துக்குமுன்னே உங்களுக்கென ஆயத்தம் பண்ணப்பட்ட இராஜ்யத்தை(பூமிக்குரிய) சுதந்தரித்துக் கொள்ளுங்கள்” (மத் 25 : 34) . மற்றவர்களோ, நித்தியஜீவனடைய தகுதியற்றவர்களாக காணப்பட்டு, இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள். அக்கினி பட்சிப்பதுபோல உருவகத்தில் இது கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறாக, மீட்கும்பொருளின் விலைக்கிரயத்துக்கும், அந்த மீட்கும்பொருளின் கிரயத்தை ஒவ்வொருவருக்கும் பொருந்தப்பண்ணுவதற்குமிடையே உள்ள தனித்தன்மைகளையும், அதுபோலவே பாவநிவாரணபலியையும் அந்த பாவநிவாரணபலிகளில் பங்கேற்கும், கிறிஸ்துவோடுகூட துன்பப்படும் சிலாக்கியத்தைப்பெற்ற திருச்சபை அடையும் ஆசீர்வாதத்திற்குமிடையே உள்ள வேறுபாடுகள் மற்றும் தனித்தன்மைகளை வகைப்படுத்தி எளிமையாய் புரியும்படி விளக்க பிரயாசப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆர்வத்தைத்தூண்டும் மூன்று கேள்விகள்

இதோடு தொடர்புடைய சில வினாக்களுக்கு இங்கு நம் பதிலளிக்க விரும்புகிறோம்

கேள்வி : சபையாராகும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிற நாம், இந்த கவிசேஷ்யுகத்தின்போது, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நமது பங்கை மீட்கும்பொருளின் புண்ணியத்திலிருந்து பெறுகிறோம் என்று கூறுவது சரியா ?

பதில் : இவ்வாறு பேசுவது சரியான கருத்தாக அந்நபரது பார்வையில் தோன்றியிருக்கக்கூடும். ஆனால் அந்தக் கருத்து தவறுதலாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவதை தவிர்க்கவேண்டும். கிறிஸ்துவின் புண்ணியம்முழுவதும் சந்ததியார் ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியமானது என்பதை நாம் மேலே பார்த்தோம். அந்நபர் இந்த பாணியில் பேசியிருப்பது முறையான கருத்தாக இருந்தாலும், அந்தக்

கருத்தை வலியுறுத்துவதில் சரியான வார்த்தைகளை அவர் பயன்படுத்தவில்லை. ஏனெனில் அவ்வார்த்தைகள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவதை தவிர்க்கவேண்டும். மேலே காண்பித்தபடி, மனுக்குல சந்ததியின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் கிறிஸ்துவின் புண்ணியங்கள் அனைத்தும் தேவைப்படுகின்றன. நாம் கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தை பங்குபோடுவோமானால் ஒருவருக்கும் போதுமான அளவு கிடைக்காமற்போகும். அனைத்தும் ஒருவருக்கே கொடுக்கப்பட்டால், மற்றவர்களுக்கு எதுவும் கிடைக்காது. ஆகவே தேவதிட்டமானது மேசியாவின் இராஜ்யம் ஏற்றவேளையில் ஸ்தாபிக்கப்படும்வரை மீட்கும்பொருளின் விலைக்கிரயத்தை தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறது. அதன்பின்பு, அந்த விலைக்கிரயத்தை முழு மனுக்குலத்திற்கும் பொருந்தச் செய்து, இயேசுவிடம் ஒரேதடவையில் மாற்றுகிறது. பின்னர், ஆயிரமாண்டுஆட்சியில், ஒவ்வொருவரும் தன் பங்கை அல்லது ஈடுபலியின் புண்ணியத்தில் பங்கேற்குதலை, திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்களை பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும். கண்டிப்புடன் பேசுவோமாகில், முழு உலகிற்குமான முழுமையான ஆசீர்வாதங்கள் ஈடுபலியின் ஆசீர்வாதங்களேயாகும்.

கேள்வி : ஈடுபலி மனுக்குலத்திற்காக இன்னும் நீதியின் புஸ்தகத்தில் எவருக்கும் நடைமுறையில் பயன்படுத்தப்படவோ, பகுத்துக்கொடுக்கப்படவோ இல்லையெனில், உலகின் அங்கங்களாயிருக்கிற சபை வகுப்பாராகிய நாம், ஈடுபலியின் ஆசீர்வாதங்களில் எப்படி பங்கேற்பது ?

பதில் : ஈடுபலியின் புண்ணியங்கள் முழுமையும், நீதியின் கரங்களிலேயே உள்ளது. இந்த புண்ணியத்துக்கு சொந்தக்காரராகிய இயேசு, பிதாவின் திட்டத்திற்கு இசைவுள்ளவராய், இந்த சவிசேஷயுகத்தின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, தங்களை பலியாக ஒப்புக்கொடுத்து, குருவின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கும் வகுப்பார் அனைவருக்கும் இந்த புண்ணியங்களை அளித்துவருகிறார். ஒரு மனிதனிடத்தில் 1000 டாலர்கள் கொடுப்பதற்கும், அவனிடத்தில் 1000 டாலர்கள் கொடுத்து அவனிடத்தில் ஒப்பந்த பத்திரம் எழுதி வாங்குவதற்கும் என்ன வித்தியாசம் உண்டோ, அதுபோலவே, கொடுப்பதற்கும், பொறுப்பை உடையவராக்குவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. நமது உன்னதமான பரிந்துபேசுபவராகிய இயேசு, பிதாவாகிய தேவனுடன் நம் ஒப்பந்தத்தை முழுஅளவில் செய்திருக்கிறார். இயேசுவைப்போலவே, நமது பூமிக்குரிய உரிமைகளை நாம் கீழ்ப்படுத்தவேண்டும் என்பதே நமது ஒப்பந்தம் ஆகும்.

நம் பரலோகத்தகப்பன், அப்படிப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தத்துக்குள் நுழைய நாம் தகுதியுள்ளவர்களென்று நம்மை எண்ணுகிறதில்லை. நம் மிகப்பெரிய பரிந்துபேசுபவர்

இவ்விஷயத்தில் நமக்காக உத்திரவாதம் தருகிறபடியால் அல்லது ஒப்புதல் அளிக்கிறபடியினாலே இது அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. அவர் என்ன உத்திரவாதம் தருகிறார் ? நமது பூமிக்குரிய ஜீவியத்தை முழுமையாக ஏற்றவேளையில் கையளிப்பதாக, அவர் நமக்காக உத்திரவாதம் தருகிறார்.

நாம் இதுவரை பார்த்தபிரகாரம், இயேசு மூன்று வகுப்பாருக்கு உத்திரவாதமும், பிணையமும் அளிப்பவராக ஆகிறார். முதலாவதாக, எழுத்தின்படியும், ஆவியின்படியும் தங்களது ஒப்பந்தத்தை முழுமையாகவும், நிறைவாயும் செயல்படுத்துபவர்கள், குருவின் மாதிரிகையைப் பின்பற்றி தங்கள் ஜீவியத்தை தாமாக முன்வந்து கையளித்தவர்கள். இவர்கள் “முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாயிருப்பார்”. அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட சரீரத்தின் அங்கங்கள் ஆவர். அடுத்து வருபவர்கள், திரள்கூட்டத்து வகுப்பாராவர். இவர்கள் இறுதியில் ஜெயங்கொண்டவர்களாக மாறினாலும், “முற்றிலும் ஜெயங்கொள்ளவில்லை”. ஏனெனில் இந்த ஜெயங்கொண்ட வகுப்பார் வைராக்கியத்திலும் அன்பிலும் குறைவுபட்டதால், ஆவிக்குரிய நிலைமையில் நித்தியஜீவன் அருளப்பட்டாலும், கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாகும்படியான தேர்வில் தோல்வி அடைகின்றனர். மூன்றாவது வகுப்பார், முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டோருமல்ல, ஜெயங்கொண்டோராயுமல்ல, மாறாக தோல்வியுற்றவர்கள், பாவத்துக்கு மீண்டும் திரும்பினவர்கள். கழுவப்பட்ட பன்றி மீண்டும் சேற்றில் புரள திரும்பினதைப்போல., இவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிவைக் காண்பார்கள். நமது மேன்மைக்க பரிந்துரையாளரும் பிரதான ஆசாரியருமானவர், இவர்கள் எல்லோருக்கும் உத்திரவாதம் கொடுத்திருந்தபோதிலும், எல்லோரும் மாம்சத்துக்கு மரிக்கும்போது, அவர்களுக்கான கடன்பொறுப்பிலிருந்து இறுதியில் விடுதலையாகின்றார். இவர்களில் ஒருவரும் திரும்பக்கொடுத்தலின் உரிமைகளையும் சிலாக்கியங்களையும் பெற்றுக்கொள்வதில்லை. கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கம் மரணத்திற்குள் செல்லும்போது, அந்த திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்கள் முழுமையாகவும், நிறைவாகவும் மனுக்குலத்தாருக்கு கொடுக்கப்படும்.

கேள்வி : சபையின் அங்கத்தினர்களில் சிலர், இன்னும் மாம்சத்தில் இருக்கும்போது, உலக மனுக்குலம் திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளத்துவங்கும் என்று நாம் எண்ணுவது பொருத்தமாய் இருக்குமா ?

பதில் : பொருத்தமானதாய் இருக்காது. இது நிறைவேறக்கூடாத ஒரு கருத்தாக இருக்கின்றது. இந்த யுகத்தில் உடன்படிக்கைசெய்த வகுப்பாருக்கு, இயேசு தாம் உண்டுபண்ணின தம் ஈடுபலியின் முழு புண்ணியமும் அடகுவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதுசிருஷ்ட முத்திரை தரிக்கப்பட்டு, ஆதாமுக்கும் அவரது சந்ததியாருக்கும்

திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்களை செயலாக்கத்துக்கு கொண்டுவரும்போதுதான் இந்த அடமானம் முழுமையாக வெளிக்கொணரப்படும். அதுவரை, திரும்பக்கொடுத்தல் எதுவும் நிறைவேறும் என நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. சிறுமந்தைவகுப்பார் இரண்டாம் திரைக்கப்பால் செல்லும்வரை, மற்றும் திரள்கூட்டத்து வகுப்பாரும் மிகுந்த உபத்திரவத்தில் மகிமைக்குள் பிரவேசிக்கும்வரை, முற்பிதாக்கள் மற்றும் எவரும் திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்களை அடைவார்கள் என நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது.

R 5973

புத்திமதிக்கு சிரமத்தோடு கீழ்ப்படிதல்

SUFFER THE WORD OF EXHORTATION

“சகலவித கசப்பும், கோபமும், மூர்க்கமும் கூக்குரலும், தூஷணமும் மற்ற எந்தத் துர்க்குணமும் உங்களைவிட்டு நீங்கக்கடவது. ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மனஉருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்” – எபேசியர் 4:31,32.

நமது ஆதார வசனங்களில் உபயோகித்த வார்த்தைகளை அதே அப்போஸ்தலர் வேறு இடங்களில், இவை தீயஆவிகள் மாம்சத்தின் கிரியைகளாகவும், சாத்தானின் கிரியைகளாகவும் கணக்கிட்டு வகைப்படுத்தியுள்ளார். இவைகளை செய்கிறவர்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தினை சுதந்தரிப்பதில்லை என்று அப்போஸ்தலர் நமக்குக் கூறுகிறார். இந்த குணங்கள் நமது விழுந்துபோன சுபாவத்திலிருந்து வருவதாக அவர் சுட்டிக்காண்பிக்கிறார். ஆனால் இவ்வலகையும் அதன் ஆவியையும் துறந்திருக்கிறோம், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டிகளாக நாம் நமது மிக உன்னதமான கடமைகளை நிறைவேற்றும் கட்டாயத்தின் கீழிருக்கிறோம். அதன்படி, நமது விழுந்துபோன சுபாவத்தையும் தீமையை விரும்பும் அதன் மனப்பாங்கையும், புதிய சுபாவத்தின் முழு கட்டுப்பாட்டிற்குள் கீழ்ப்படுத்தவேண்டும். பரிசுத்த ஆவியாகிய பரிசுத்த சித்தத்திற்குள், தேவசிந்தையின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் பழையசிருஷ்டியை கொண்டுவந்து, மாம்சத்தை சிலுவையிலிறைந்து, ஒவ்வொரு எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குள் கீழ்ப்படிய சிறைப்படுத்துபவர்களாய் இருக்கிறோம்.

தேவ ஆவியின் விலையேறப்பெற்ற கனிகளோடு விரோதி மற்றும் விழுந்துபோன மாம்சத்தின் இந்த கனிகளுக்கு உள்ள முரண்பாடுகளை பரிசுத்தபவுல் கூறுகிறார். ஒரு ஆவி, பரலோகத்திற்குரியது, தேவத்துவமானது. மற்றதோ, பூமிக்குரியது, பேய்த்தனமானது,

சிறின்பம் நாடுவது. பரலோகத்துக்குரிய கனிகளோ விசுவாசம், நற்குணம், சாந்தம், தயாளம், பொறுமை, சமாதானம், சுயகட்டுப்பாடு, அன்பு ஆகியவைகளாகும். இந்த கனிகளானது எதிராளியின் கனிக்கு நேர் எதிரானவை. நாம் தேவசித்தத்தை செய்ய பெருமுயற்சிஎடுத்து, பரிசுத்த ஆவியின் நற்பண்புகளை உற்பத்திசெய்ய முனையும்போது, நமது விழுந்துபோன மாம்சத்தில் சுதந்தரித்துக்கொண்ட பலவீனங்களோடு இடைவிடாத போராட்டத்தை கண்டடைவோம். இந்த மாம்சத்தின் கிரியைகள் மற்றும் தீமையின் கிரியைகள் மேல் சிலர் குறுகிய காலத்திலேயே பெருமளவு வெற்றியடைகிறார்கள். ஆனால் வேறுசிலருக்கு மிகப்பெரிய போராட்டம் நேரிட்டு, தொடர்ந்து போரிட்டுவருகிறார்கள். ஆயினும் இந்த தீய குணங்களை கட்டாயம் சந்தித்து, ஜெயித்தாகவேண்டும், இல்லாவிடில், இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் பிரவேசம் ஒருபோதும் நமக்கு அருளப்படாது. விழுந்துபோன மாம்சத்தின் கிரியைகளை, இந்த தீமையின் தனிப்பண்பை அகற்றுவதற்காக நாம் வைராக்கியத்துடனும் விடாமுயற்சியுடனும் போராடுவதை கார்த்தர் கவனித்துப்பார்க்கிறார். நமது சொந்த இயல்பான பலவீனத்தை அறிந்திருந்து, நம்மில் ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்தான் காவல்காத்து விழித்திருக்கவேண்டும். அதற்காக கார்த்தரிடம் உதவிகேட்டு கதறவேண்டும். அவ்வாறு செய்யும்பொழுது, கார்த்தரது வார்த்தையால் இருதயமும் சிந்தையும் நிரப்பப்படும், அவன் தன்னை பாவத்திலிருந்து விடுவித்து தூய்மையாய் காத்துக்கொள்கிறான்.

நமது ஆதார வசனங்களில் அப்போஸ்தலர் கூறும் புத்திமதியை பகுத்தாராயும்போது, சொல்லப்பட்டவைகளில் மிக மோசமான பண்பாக முதலாவது குறிப்பிடவேண்டுமென்றால், “சகலவித கசப்பு” என்பதாகவே தோன்றுகிறது. கசப்புத்தன்மை என்பது ஒரு துர்வாடை வீசும்போது ஏற்படும் மனநிலையைக் குறிக்கும். நறுமணத்தன்மையோ அதற்கு நேர் எதிரானதாக இருக்கிறது. இருதயத்தில் ஏற்படும் பெரும் வெறுப்பை இது குறிக்கின்றது. மேலும் ஆதாரவசனத்தின் இறுதியில் கூறப்பட்ட “மற்ற எந்த துர்க்குணமும்” என்ற வார்த்தையோடு இது மிக நெருக்கமாக இணைந்துள்ளது. இருதயத்தில் துர்க்குணம் ஒருவரிடம் இருக்குமானால், அது கொடுங்குணத்துக்கு வழிநடத்தும், மற்றவருக்கு காயமேற்படுத்த வழிவகைதேடும். கசப்புணர்வு மற்றும் துர்க்குணத்தின் ஆவியை இருதயத்தில் நுழைய அனுமதிப்போமானால், நம் வாழ்க்கையின் எல்லா நடவடக்கைகளிலும் அது ஊடுருவி, புதுசிருஷ்டியாகிய கப்பலையே முழுமையாக மூழ்கடித்துவிடும். இதன் விளைவு மிகவும் விஷத்தன்மை வாய்ந்ததாய் இருக்கும். கோப்படுவது ஒருவருக்கு இயல்பானது என்றிருக்கும்போது, ஒரு நொடிப்பொழுது பழிவாங்கும் எண்ணம் ஏற்படுவதும், இது மனதில் பதிந்து கசப்புணர்வை

நிரந்தரமாக ஏற்படுத்திவிடும் என்ற உணர்வில்லாதிருக்குமானால் மாம்சத்தில் கோபப்படுவதும், மூர்க்கமும் பாவமாகும். இதை ஜெயிக்காவிடில் நிச்சயமாகவே அபாயகரமானது, இது கசப்புணர்வுக்கும் தூர்க்குணத்துக்கும் வழிநடத்தவல்லது.

மனுஷர் உங்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களோ, அதையே அவர்களுக்கு செய்யுங்கள்

“உங்கள் எரிச்சல் சூரியன் மறையுமுன்னே தணியக்கடவது” என்று கர்த்தருடைய வார்த்தை நமக்கு புத்திமதி கூறுகிறது. ஒருவருக்கு எந்தளவு எரிச்சல் அடைந்திருந்தாலும் அது ஒரு பொருட்டாக எண்ணாமல், எவ்வளவு விரைவில் எரிச்சலுக்கான காரியத்தை தீர்க்கமுடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் முடிக்கவேண்டும். கோபத்தையும், மூர்க்கத்தையும் வளரவிடக்கூடாது, அதை காத்து ஆதரிக்கக்கூடாது; அவ்வாறு ஆதரிக்கும்போது, நிரந்தரமான கசப்பையும் வெறுப்பையும் அடையும்படி வழிநடத்தும். கோபம் என்பது மூர்க்கத்தைப்போல பலமில்லாத வார்த்தையாக தோன்றுகிறது. மூர்க்கம் என்பது ஒரு குறைபாடுள்ள, விழுந்துபோன ஜீவியின் நிலையை, வேரூன்றின, நீடித்த கோபத்தையும், சீற்றம் மிக்கதும் பழிக்குப் பழிவாங்கும் நிலையையும் காண்பிக்கிறது. தூஷணம் என்பது அதிக வஞ்சனையானதும், கண்ணியை வருவிப்பதும், தூய்மையின் சாயம் பூசினதுமாய், தூர்க்குணங்கொண்டது. அநேக ஜனங்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் ராஜாிக பிரமாணத்தை முறையாக செயல்படுத்த அறியாதிருந்து, சமன்செய்யப்படாத மனநிலையை உடையோராய், குணாதிசயத்தில் பலவீனராகின்றனர். இப்படிப்பட்டோர், பிறரது விஷயங்களைக்குறித்து; “மற்றவர்கள் தங்களைப்பற்றி பேசுவதை விரும்புவதில்லை” என்கின்றனர். மற்றவர்களை இவர்கள் நடத்துகின்றவிதத்தைப்போல, இவர்களை மற்றவர்கள் நடத்துவதை விரும்புவதில்லை. தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக தங்களை அறிக்கை பண்ணுகின்ற, தேவனோடு பரிசுத்த உடன்படிக்கைசெய்துகொண்ட கர்த்தருடைய பிள்ளைகளிடமிருந்து இப்படிப்பட்ட நடக்கை களையப்படவேண்டும்.

நீதியான கோபம், நீதியான மூர்க்கம் என்பதே இல்லை என்று நாம் கூறவில்லை. தேவன் துன்மார்க்கரிடத்தில் ஒவ்வொருநாளும் கோபம் கொள்கிறார். இன்றைய நாளளவும் பூமியின் தேசங்கள்மேல் அவரது நீதியான கடுங்கோபம் தூண்டப்பட்டுவருகிறது, அவர் அவர்களை அவர்களது இறுதி கவிழ்ப்புக்கென அடித்துவருகிறார். கோபங்கள் அனைத்தும் தவறானதாக இருக்குமானால், தேவனும் பாவத்தின் குற்றவாளியாகிறார். ஆனால் தேவனுடைய கடுங்கோபமும், அவரது கோபமும் எப்பொழுதும் முறையான தன்மையுடையதாக இருக்கும். அது மாம்சீதியான கோபமோ அல்லது கசப்புணர்வோ அல்ல, தேவன் தீயோர்மேல் கோபம் கொள்கிறார், அவர் அந்த

தீமைக்கு தண்டனை கொடுப்பதையே அவரது கோபம் அர்த்தப்படுத்துகிறது. ஆயினும் வேதாகமம், கர்த்தர் கசப்பையோ அல்லது தூர்க்குணத்தையோ உடையவராக ஒருபோதும் குறிப்பிடவில்லை. தேவன் அன்பாய் இருக்கிறார். அவர் தீயோரிடத்தில் கூட நல்லவராயும் பொறுமையுடையவராயும் இருக்கிறார். அவர் எல்லாவற்றையும் நீதியின்படியும் அன்பின்படியும் செய்கிறார்.

தேவன் குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்கு கோபப்படுவது அல்லது கடுங்கோபத்தை வெளிப்படுத்துவது சரியாய், நீதியாய் இருக்குமானால், நமது விஷயத்தில், நாம் எந்த சம்பவங்களிலாவது கோபத்தை அல்லது கடுங்கோபத்தை வெளிப்படுத்துவது சரியாய் இருக்குமா? நாம் சுட்டிக்காண்பித்தபடி, ஒருவர் ஒருசில சமயங்களில் முறையாக கோபத்தை வெளிப்படுத்த நேரிடும். உதாரணமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு கோபத்தை நமக்கெதிராகவே வெளிப்படுத்துவது முறையானதாக உணரவேண்டும். நாம் முறையாக நமது வாய்ப்புகளை மேம்பாடு அடைய செய்யவில்லை என்று கண்டறிந்தோமானால், நாம் நமது சிந்தனைகளையும் வார்த்தைகளையும், செய்கைகளையும் விழிப்பாய் காத்துக்கொள்ளாமல், அலட்சியப்போக்கில், கவனக்குறைவாக இருந்திருப்போமானால் நமக்குநாமே கோபப்பட்டு, சினமடையவேண்டும். ஆனால் நம் இருதயம் சரியாய் இருக்குமானால், இவ்விஷயத்தில் நாம் நம்மில் அதிக சினமடையவோ, அல்லது நமது பலவீனங்களினிமித்தம் சோர்ந்துபோகவோ கூடாது. மாறாக கவனத்தோடும், கர்த்தருடைய உதவியோடும், அதிகதிகமாகப் போராடி ஜெயங்கொள்ளவேண்டும். நாம் செய்த ஒவ்வொரு தவறுக்கும் ஒரு பாடத்தைக் கற்க பெருமுயற்சி செய்யவேண்டும்.

இருதயத்தை ஆராய்ந்தறிதல் அவசியமானது

மற்றவருடைய இருதயத்தை நிதானிக்கும் ஆற்றல் அல்லது உரிமையை நாம் பெற்றிருக்கவில்லை, ஆகவே நாம் கோபப்படுவதில் மிக தாமதமாகவும், நம்மை பிறரிடத்தில் வெளிப்படுத்தும்போது மிக கவனமாயும் இருக்கவேண்டும். கர்த்தருக்கு மட்டுமே தண்டிக்கக்கூடிய உரிமைஉண்டு என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இந்த மாம்சத்தின் பலவீனங்கள், மற்றும் கறைகளுக்கெதிராக கர்த்தருடைய ஜனங்கள் போராடவேண்டும். இவைகளை விரோதியானவனும் அவனது சேனைகளும், கோபம், மூர்க்கம், சண்டை, தூர்க்குணம், வெறுப்பு போன்றவற்றால் தூண்டுவார்கள். ஒரு வாதை வந்தால் பயப்படுவதுபோல், இவைகளைக்கண்டு நாம் பயப்படவேண்டும்.

இந்தக் கருத்து எப்பேர்ப்பட்ட விழிப்புணர்வை, எப்பேர்ப்பட்ட கூர்ந்து ஆராய்தலை நம்முள் செய்யவேண்டும் என்பதை, எப்பேர்ப்பட்ட ஊக்கமான ஜெபத்தை உதவிவேண்டி ஏறெடுக்கவேண்டும் என்பதை நம்முள் ஏற்படுத்துகிறது! தூஷண வார்த்தைகள், புறங்கூறுதல்,

அவதூறுபேசுதல் போன்றவற்றிலிருந்து எப்படி நம் நாவை காத்துக்கொள்வது என்பதையும் கூறுகிறது. ஏனெனில் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் அன்பற்றதன்மை மற்றும் துர்க்குணத்தின் கனியைத் தருகிறது. நம் நாவை இவைகளிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள, இந்த தீமையின் வார்த்தைகள் இருதயத்தின் நிறைவிலிருந்து வருகிறது என்பதை நினைவில் நிறுத்தவேண்டும். இதனால் நம்இருதயம் தேவனுடைய பரிசுத்தஆவியால் இயக்கப்பட்டு, அப்படிப்பட்ட கசப்பான நீரை வெளிவிடாதபடி, கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ளதாக மாற்றப்பட்டு, காக்கப்படும்.

பூமியில் தூஷணம் பேசுகிறவன் உருவாகக்கூடாது என்று சங்கீதக்காரன் கூறுகிறார். தீத்துவுக்கும் தீமோத்தேயுவுக்கும் பரிசுத்தபவுலின் ஆலோசனையை தீத்து3:2-8 மற்றும், 1தீமோத்3:11லும் நாம் காண்கிறோம். கிறிஸ்துவின் சபை அங்கங்கள் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும், அன்பு, கருணையின் ஆவி மற்றும் பிறர் உணர்வுகளில் அக்கறைகொள்ளும் ஆவி அபரிதமாய் வாசம்பண்ணும்போது, ஒவ்வொருவரும் ஒரு சகோதரரையோ, சகோதரியையோ குறித்து தூஷணம் பேசுவதிலிருந்து விலகுவதோடு நிலாமல், ஒருவருடைய பெயருக்கு களங்கம் ஏற்படுத்துகிற, குறிப்பாக, இந்த குறுகலான பாதையில் உடன் பயணிக்கும் ஒருவருக்கு களங்கம் ஏற்படுத்துகிற எந்த வார்த்தையையும் கேட்கும்போது, வேதனையை ஏற்படுத்தும். வெவ்வேறு சபையிலுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும், இப்படிப்பட்ட நிலைமையை அடையும்பொழுது, எந்தளவு அதிகமாக கிறிஸ்தவ அன்பின் பிணைப்புக்களில் நெருக்கமாக கட்டப்பட்டிருப்பார்!

நாம் முன்பு கூறினதுபோல், பெரும்பாலான நம் அன்புக்குரிய நண்பர்கள் இந்த அன்பின் ஆவியிலும், ஒருவரையொருவர் கவனித்துப்பார்த்தலிலும் அதிகதிகமாக வளர்வார்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம். ஆயினும் ஒருசிலரிடத்தில் இன்னும் இந்த மேம்பாடு அடையப்படவேண்டும். நாவினால் தீங்கு இழைக்கப்படமுடியும் என்பது ஏறக்குறைய வரையறைக்குட்படாது. எவ்வளவு விழிப்பாய், கவனமாய் இருந்தபோதிலும், நமது ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருக்கவேண்டும். வேதாகமப் பாடங்கள் தொகுதி - 6, பக்கங்கள் 778 முதல் 782 (தமிழ்) வரையுள்ள பகுதிகளை வாசிக்கும்படி நாம் இங்கு வலியுறுத்துகிறோம். இவற்றை நினைவுகூர்வதன்மூலமாக நம் தூய்மையான சிந்தைகள் விழித்தெழுப்பப்படுவது நல்லது. குணாதிசய அமைப்பை கட்டி முடிப்பதற்கு நம் காலம் குறுகியதாயிருக்கிறது என்று நாம் நம்புகிறோம். கிறிஸ்துவின் சரீர் அங்கங்கள் இரண்டாம் திரைக்கப்படால் ஒருவரை அடுத்து மற்றவர் செல்வதைக் காண்கின்ற நம் மனதில் அதிகதிகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். எல்லாக் காரியங்களிலும்

நேசகுமாரனின் சாயலுக்கு ஒப்பாக மாற, ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு மணிநேரமும், ஜெபத்திலும் நாம் அடையத்தேடுவோமாக. அவ்வாறு தேடும்போது, ஏற்றவேளையில்; “நன்று! உத்தமஊழியனே!” என்ற நம் போதகரின் இனிமையான குரலைக் கேட்போம், ஆமென்.

மணவாளனின் புறா

வெண்புறாவே, பெண் புறாவே,

மணவாளன் யாரிடம் பேசுகின்றாரோ ?

யாரிடம் என்று எண்ணுகிறாய் ? என் ஆத்துமாவே, உன்னைத்தான் அவர் அழைக்கிறார் என்றே அனுமானிக்க இயலவில்லையா ?

என் ஆத்துமமே, அவர் அன்பின் புறாவே,

அது ஆத்தும மணவாளனின் அன்பின் அழைப்பல்லவா ?

பெருந்தன்மையானது, சாந்தமானது, மென்மையானது, அதற்கு நான் தகுதியுள்ளவனோ ?

நான் வீணாக உற்றுப்பார்க்கிறேன், இதில் ஏதேனும் ஒரு குணத்திற்குள் நான் பொருந்துகிறேனோ ?

ஆனாலும் என் ஆத்துமாவே, உன்னை அவர் மீட்டுக்கொண்டதால்

அவர் அன்புக்குகந்த புறாவாகிவிடலாமே,

ஆனாலும் இயேசு ஏன் இந்த பாதுகாப்பற்ற புறாவை நேசிக்கவேண்டும் ?

துணிவில்லாத இப்புறாவை

மணவாளன் ஏன் விரும்புகிறார் என்றால்,

புறா ஓர் காக்கை இனமோ, கொட்டும் கொடுக்கோ கொண்டதுமில்லை,

சண்டைபோடவோ பிரத்யேகமாகவே ஆயுதம் எதுவும் இதற்கு வாய்க்கவில்லை,

அதன் இறக்கைகள் மட்டுமே அதன் பாதுகாப்பு,

பறப்பதே அதன் வெற்றி, அதன் ஆத்தும நேசரின் அன்பு ஒன்றே அதன் புகலிடமாம்,

இந்த ஏழைப்புறாவோ,

பருந்துவந்தால் பறந்துசெல்லும்,

பாதுகாப்பாய் தப்பித்துக்கொள்ளும்,

அவருடனே பக்கம் அமர்ந்து ஆட்சிசெய்திட,

அவர் சிலுவைதனை சுமந்துசெல்ல,

அவர் கிரீடம்தனை நித்தியத்துக்கும் அணிந்திட,

அவர் மகிமையிலே பங்குபெற்றிடவே அழைக்கின்றாரே.